DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 280. Piątek, 20 Grudnia (1 Stycznia). 1868/9 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.— We wszystkich co dotycze Dziennika, należy się odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4.—Kwartalnie rsr. 2—Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.—Miesięcznie kop. 80.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI w 1869 roku.

Objaśniając nasze ogłoszenie o prenumeracie, zamieszczone w poprzednich Numerach **Dziennika**, poczytujemy za potrzebne oznajmić:

Że prenumerata prowincjonalna przyjmowaną będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) gubernjalnych i powiatowych, i to jedynie **roczna, półroczna i kwartalna**; wynosi ona:

na rok . . . . rs. **10.**
„ **6 miesięcy** . „ **5.**
„ **3 miesiące** . „ **2 k. 50.**

Na te same zaś i poniżej wymienione termina, prenumerata przyjmowaną będzie tylko w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, po cenach następujących:

		rs.		kop.
na 1 miesiąc		—		**85.**
„ **2 miesiące**	„	**1**	„	**70.**
„ **3**	„ „	**2**	„	**50.**
„ **4**	„ „	**3**	„	**35.**
„ **5**	„ „	**4**	„	**20.**
„ **6**	„ „	**5**	„	—
„ **7**	„ „	**5**	„	**85.**
„ **8**	„ „	**6**	„	**70.**
na 9 miesięcy		**7**		**50.**
„ **10**	„ „	**8**	„	**35.**
„ **11**	„ „	**9**	„	**20.**
„ **12**	„ „	**10**	„	—

Pp. Prenumeratorowie z prowincji pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji *franco*, **z wyraźnem wypisaniem adresu.**

Prenumerata miejscowa zostaje na rok 1869 taż sama co w roku bieżącym, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok . . . . rs. **8** —
„ **6 miesięcy** . „ **4** —
„ **3 miesiące** . „ **2** —
„ **1 miesiąc** . „ — **k. 67**

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

PP. Oficerowie oraz Urzędnicy cywilni, mogą prenumerować **Dziennik Warszawski** za pośrednictwem swych kasjerów, z rozkładem na raty, zwracając się wprost do Dyrekcji obu Dzienników.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 19 (31) Grudnia.

Monarsze zadowolenie. — Najjaśniejszy Pan, na odbytej w d. 12 grudnia paradzie pułku findlandzkiego gwardji z powodu pułkowego święta, raczył znaleść pułk ten w wzorowym porządku; za co oświadczył Monarsze zadowolenie wszystkim naczelnikom, a żołnierzom i podoficerom udzielił gratyfikacje: posiadającym szewrony po 3 rs., krzyże św. Jerzego — po 1 rs., a innym po 50 k. na każdego.

Ordery.—Najjaśniejszy Pan, w d. 23 listopada r. b., udzielić raczył zostającym przy ministerstwie marynarki budowniczym-akademikom: radcy kolegjalnemu *Eppingerowi*—order św. Włodzimierza 3 klasy, i asesorowi kolegjalnemu *Dorogulinowi*—order św. Stanisława 2 klasy, w nagrodę prac przy odnowieniu kopuły świątyni grobu św. w Jerozolimie.

Order zagraniczny. N. król Wirtembergski, w dowód zadowolenia swego dla inspektora klas towarzystwa wychowania panien szlacheckiego rodu, radcy kolegjalnego *Timofiejewa*, raczył mu udzielić krzyż kawalerski orderu Fryderyka. Najjaśniejszy Cesarz Najwyżej zezwolić raczył na przyjęcie i noszenie tego orderu. (*Siew. Pocz.*)

Awanse.— Przez Najwyższy rozkaz z d. 12 grudnia, awansowani zostali: starszy pomocnik naczelnika 7-ej dywizji jazdy, jenerał-major baron *Rozen 2*—na jenerał lejtnanta, z zaliczeniem do jazdy armji i wojsk rezer-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

III.

(Ciąg dalszy *).

Ten opis charakteru p. Mussidan, dodany do przestrogi doktora, powinien był zastanowić nieco godnego rajfura.

— Czy hrabia zawsze jest tak gwałtowny? zapytał on po chwili.

— Takim jest pospolicie—lecz straszniejszym bywa daleko, gdy powraca do domu z gry lub uczty, a zdarza się to codziennie prawie.

— Do licha! takie postępowanie nie bardzo pewnie podoba się pani hrabinie.

— Ba! zawołał śmiejąc się Florestan.—Czyliż hrabina zajmuje się swoim mężem? Ci ludzie przepędzają często całe tygodnie nie widząc się zgoła. Zresztą, hrabina trudni się jedynie wydawaniem pieniędzy — wyrzuca je też przez okno prawie. Ale za to trzeba widzieć szereg wierzycieli, snujący się ciągle pod pałacem...

— To dziwna! Bo wszakże państwo Mussidan są bogaci...

— Ogromnie nawet! To jednakże nie przeszkadza wcale, iż zdarzają się chwile, w których nie znalazłbyś pan pięciu franków w całym ich pałacu. O! w takich chwilach pani hrabina staje się tygrysicą—szuka kredytu u wszystkich swoich przyjaciołek — posyła do nich po sto franków—po dwadzieścia—po dziesięć nawet... ale bezskutecznie — gdyż odmawiają jej całkiem.

— Ależ to poniżające!..

— Spodziewam się! Jednakże, gdy hrabina potrzebuje jakiejś znaczniejszej kwoty — wtedy udaje się do księcia Champdoce. Ten nie odmawia jej nigdy, — chociaż prośba wyrażona jest zwykle w kilku zaledwie słowach.

— Zdawałoby się, rzekł z uśmiechem Mascarot, iż czytujesz przesyłane do księcia, finansowe prośby hrabiny?

— Ba! Jużeć przecie człowiek lubi wiedzieć co trzyma w ręku. Zresztą, forma tych listów zawsze prawie jednaka: „Mój przyjacielu, potrzebuję tyle a tyle." I nie trzeba snać innej, gdyż książę płaci natychmiast. Widocznie ci ludzie mają z sobą jakieś dawne porachunki...

— Wnosząc z tego... zapewne.

— Niezawodnie nawet! Trzeba też widzieć jak hrabina żyje z mężem... Ci ludzie skoro się spotkają—patrzą na siebie jak wrogi. Co mi tam mówią o kłopotach małżeńskich! Ubodzy ludzie naprzykład, pobiją się z sobą—prawda — ale później pocałują się w siniaki i święta zgoda! Tu zaś, co innego — tu w każdem słówku jakie sobie powiedzą, zawiera się jadowita trucizna.

— W takim razie, wnoszę iż tylko służba przy pannie Sabinie jest przyjemną?

— Oh! to prawda! hrabianka jest dobra, szlachetna i hojna...

— Tem lepiej dla jej szczęśliwego narzeczonego, pana barona de Breulh-Faverlay.

— Hm... lepiej zapewne... chociaż... to małżeństwo jeszcze do skutku nie przyszło—a nawet... powiem to panu w sekrecie i cichuteńko... że podług mnie, wcale się może nie spełni... bo... rozumiesz mię pan przecie?..

— Jakto? zawołał żywo Mascarot, panna Sabina, miałaby inną skłonność?

— Ona ma kochanka! papo Mascarot! rzekł, ostrożnie się obejrzawszy do koła, Florestan.

— Niepodobna! Mylisz się mój chłopcze i powiem nawet, że źle czynisz, powtarzając tak niedorzeczne plotki...

— Plotki! zawołał obrażony kamerdyner. — Bardzo przepraszam, lecz nie jestem starą kumoszką... Jeżeli mówię o kochanku hrabianki — to znaczy, że go widziałem na moje własne oczy, i to nie raz jeden nawet.

* Patrz Nr. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273 i 278.

wowych; starszy pomocnik naczelnika 4-ej dywizji jazdy, członek redaktor frontowych ustaw głównego komitetu organizacji wojsk, jenerał major *Simanowski*—na jenerał-lejtnanta, z zaliczeniem do jazdy armji i pozostawieniem przy głównym komitecie organizacji wojsk; dowódca 11 go iziumskiego pułku huzarów księcia następcy tronu pruskiego, pułkownik baron *von Firks*—na jenerał-majora, z prze naczeniem młodszym pomocnikiem naczelnika 2-ej dywizji jazdy; dowódca 5-go aleksandryjskiego pułku huzarów J. C. W. Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza starszego, pułkownik *Dika*—na jenerał majora, z przeznaczeniem na starszego pomocnika naczelnika 4-ej dywizji jazdy; dowódca 14 jamburgskiego pułku ułanów j. k. w. księcia Fryderyka Wirtembergskiego, pułkownik *Połowcow*—na jenerał-majora, z przeznaczeniem na młodszego pomocnika naczelnika 7-ej dywizji jazdy. (*Rus Inw.*)

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych. — Minister spraw wewnętrznych powierzył urządzenie części redakcyjnej administracyjnej czasopisma *Prawitielstwiennyj Wiestnik* naczelnikowi zarządu głównego do spraw prasowych, radcy tajnemu Pochwisniewowi, dyrektorowi komitetu centralnego statystycznego, rzeczywistemu radcy stanu Siemionowowi, i powołanemu do pełnienia obowiązków redaktora głównego tegoż czasopisma, rzeczywistemu radcy stanu Grigorjewowi. Ponieważ p. Grigorjew, z zawodu szczególnych prac powierzonych mu przez uniwersytet petersburski, przystąpi do pełnienia swoich obowiązków dopiero w lutym roku przyszłego, przeto kierunek redakcji powierza się do owego czasu rzeczywistemu radcy stanu Siemionowowi. (*Siew. Pocz.*)

Pocztamt Worszawski ma honor podać do wiadomości publicznej, że poczta z Petersburga, odebraną została w Pocztamcie: w dniu 17 (29) b. m. o godzinie 6 minut 25 po południu.

Kursa Wieczorne w Instytucie (Konserwatorjum) Muzycznym Warszawskim — Dla amatorów i amatorek muzyki urządzone, po przerwie spowodowanej Świętami znów się rozpoczną w dalszym ciągu w dniu 3 (15) Stycznia 1869 r. i będą się odbywać jak dotąd w *Piątki* i *Poniedziałki* od godziny 6 do 8-ej. Zapisy zamknięte będą w dniu 2 (14) Stycznia. Opłata miesięczna na *Śpiew, Fortepian, Skrzypce*, i t. p. wynosi *rs. 4* za każden przedmiot z osobna. Życzący zapisać się na Kursa Wieczorne, mogą się zgłosić do Kancelarji Instytutu każdodziennie od godziny 9 do 12 zrana, i od 5 do 7 wieczorem, prócz dni świątecznych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 19 (31) Grudnia.

Ciągle jeszcze sprzeczne krążą wiadomości co do zebrania się konferencji. Kiedy zjednych źródeł zapewniają, że urzędowe zaproszenia na konferencję zostały już rozesłane, z drugiej strony doniesienia półurzędowej *Patrie*, są w niejakiej sprzeczności z tem zapewnieniem. Dziennik ten potwierdzając wiadomość podaną przez *Indep. belge*, że za podstawę konferencji przyjęto: utrzymanie *status quo* na w. Kandji, zawieszenie środków surowości zapowiedzianych w *ultimatum* tureckiem i poparcie słusznych żądań Porty, oznajmia, że konferencja ma się odbywać w Paryżu, że będzie składała się wyłącznie z reprezentantów mocarstw uwierzytelnionych przy dworze francuzkim, i dodaje, iż oczekuje jeszcze na przystanie urzędowe dwóch mocarstw na te warunki, co zdaje się wskazywać, że zaproszenia urzędowe na konferencję nie zostały jeszcze rozesłane. Wszelako wszystkie doniesienia potwierdzają, że wyłącznym przedmiotem narad będzie pięć punktów zawartych w tureckiem *ultimatum*. Półurzędowy francuzki *Etendard* przyznaje, iż jakkolwiek trudno jest ograniczyć z góry narady konferencji, to jednakże będą robione usiłowania, aby nie oddalano się od przyjętych podstaw. Dziennik ten jednak poprzednio dowodził, że dyplomacja europejska, której zadaniem powinno być zapobieganie zawikłaniom, trzyma się dawnych błędów i dopiero wtedy zaczyna działać, kiedy wypadki będące następstwami przyczyn, których nie postarano się usunąć, czynią koniecznem jej wdanie się. Dziennik ten, przypominając, że wyspa Kandja podczas wojny o niepodległość Grecji, bez niczyjej pomocy potrafiła zupełnie uwolnić się z pod władzy tureckiej, a pomimo tego przez dyplomację oddana została natenczas pod panowanie Porty, wykazuje, że taka niesprawiedliwość była powodem ciągłych powstań na tej wyspie i dodaje: „Dyplomaci z 1831 roku okazali brak przewidywalności. Oby dyplomaci z 1869 roku byli bardziej przewidujący." Jeżeli podstawą konferencji ma być wyłącznie *ultimatum* tureckie, nie łatwo będą mogły urzeczywistnić się życzenia tego dziennika.

Okolnik rządu greckiego, jak donoszą dzienniki wiedeńskie, wyjaśnia, iż rząd ten zgadzał się na zadośćuczynienie żądaniom Porty, o ile takowe uznane zostałyby za słuszne przez mocarstwa opiekuńcze. Pomimo, że o tem zawiadomiony został poseł turecki w Atenach, Porta ponowiła swe żądania w formie *ultimatum*, wyraźnie chcąc otrzymać odpowiedź odmowną.

Nordd. Allg. Ztng. odpiera zrobiony przez *Patrie* rządowi pruskiemu zarzut, jakoby ten w sprawie turecko-greckiej zbyt silnie agitował i miał tajne zamiary. Dziennik ten dodaje, iż każdy bezstronny może widzić, że Prusy w tej sprawie nie mogą mieć innego interesu jak utrzymanie pokoju, czego tylokrotne dowody dał gabinet berliński.

W Węgrzech wskutku rozporządzenia ministerjalnego do komitatów, aby zaczęły robić przygotowania wyborcze, agitacja wyborcza nowy otrzymała popęd. Z powodu, że deputowani opozycyjni, przy powrocie do swych okręgów doznawali pełnego zapału przyjęcia, stronnictwo Deaka gorliwie zajęło się agitacją wyborczą, nie mając w gruncie takiej pewności zwycięztwa, jaką powierzchownie okazuje.

Brat małżonka królowej Izabelli, infant Henryk Burbon ogłosił list do tymczasowego rządu hiszpańskiego, w którym ostro występuje przeciwko roszczeniom księcia Montpensier, i prosi o pozwolenie powrócenia do Hiszpanji w charakterze prostego obywatela i poświęcenia swych usług krajowi, przez wstąpienie napowrót do marynarki. Czy infant Henryk zamierza wystąpić jako kandydat do tronu, czy tylko chciał zrobić dywersję na korzyść złożonej z tronu rodziny przeciwko dążeniom księcia Montpensier, nie wiadomo.

Telegramy Dziennika Warszawskiego.

Berlin, *30 (18) grudnia. Provincial Correspondenz* donosi: **Francja zaprosiła mocarstwa podpisane na traktacie paryzkim na konferencję. Przyjęcie konferencji jest niewątpliwe. Konferencja ma wyłącznie naradzać się nad propozycjami co do załatwienia grecko-tureckiego sporu, a nie zaczepiać wcale spraw wschodnich. Konferencja zaczyna się 2 stycznia.**

Konstantynopol, *30 (18) grudnia.* **Tymczasowy rząd powstańczy zalecił wszystkim powstańcom na wyspie Kandji, aby poddali się Porcie.**

Paryż, *30 (18) grudnia. Patrie* i *Etendard* **utrzymują, że konferencja jest zapewniona, pojednawcze usposobienia Turcji i Grecji obiecują pomyślny rezultat.**

(*Correspondenz Bureau*).

Po sposobie w jakim godny rajfur poprawił okulary, Beaumarchef byłby poznał od razu, że jest zainteresowany do wysokiego stopnia.

— Opowiedz że mi to odkrycie — mój chłopcze! rzekł z przybranym uśmiechem, pod którym tkwiła żywa niespokojność.

— Bardzo chętnie! Pierwszy raz było to w kościele, dokąd panienka udała się sama i pieszo, na jakąś tam pobożną intencję... Nagle, zebrało się na deszcz. Więc panna Modesta, garderobiana hrabianki, prosiła mię, abym zaniósł parasol do kościoła. Poszedłem — lecz przybywszy do drzwi kościoła... cóż ujrzałem? Oto pannę Sabinę stojącą przy kropielnicy w kruchcie i rozmawiającą z młodym, nieznajomym mi człowiekiem. Rozumie się, że ukryłem się natychmiast i śledziłem turkawki.. Ach! gdybyś pan widział, jak gruchały do siebie.. ładne ptaszęta!

— Jak wyglądał ten człowiek?

— Bardzo przyzwoicie — ubrany elegancko, mina tęga i wyraz twarzy prawdziwie pański—zresztą, ładny chłopiec—na honor!

— Spotkałżeś ich kiedy powtórnie?

— O! tym razem rzecz odbyła się romantycznie.. Polecono mi towarzyszyć pannie, która szła odwiedzić jedną ze swoich przyjaciółek, mieszkającą przy ulicy Marbeuf. W drodze, na rogu alei, hrabianka zatrzymała się nagle i przyzwawszy mnie, rzekła: Florestanie, zapomniałam oddać listu na pocztę—weź go i wrzuć do najbliższej skrzynki. Będę tu czekać na ciebie.

— I przeczytałeś ten list?

— A to po co? Powiedziałem sobie natychmiast: Ten list to pozór, pod którym chcą mnie oddalić. Więc zamiast odnosić go do pocztowej skrzynki — schowałem do kieszeni, a sam ukryty w kąciku, śledziłem co nastąpi. Jakoż, nie zawiodłem się w przypuszczeniu... albowiem w chwilkę po mojem odejściu—jakiś człowiek zbliżył się do hrabianki... Był to ten sam młodzieniec z kościoła, lecz zmieniony zupełnie. Przebrany był za prostego robotnika — w bluzę poplamioną i płócienne szerokie pantalony. Rozmawiali z sobą jakie dziesięć minut przynajmniej — wreszcie hrabianka podała mu do ręki jakiś przedmiot—zdaje mi się że to była fotografja.

Mascarot poruszył się niecierpliwie — a Florestan, spostrzegłszy że butelka Mâcon'a już była pustą — chciał zawołać o drugą. Godny rajfur powstrzymał go spiesznie...

— Nie! nie! rzekł z pewną żywością—już nie mam czasu w tej chwili — tem bardziej, że muszę powiedzieć ci wreszcie, jakiej wymagam od ciebie przysługi... Powiedz mi, czy hrabia Mussidan jest w domu obecnie?

— Ba! Na nieszczęście wcale nie wychodzi od dwóch dni przeszło! Spadł ze schodów, wracając z klubu i teraz siedzi jak zaklęty.

— Otóż, mój chłopcze, potrzebuję widzieć się i rozmówić z hrabią... Gdybym mu posłał moją kartę wizytową—wiem że nie przyjąłby mnie wcale—pragnę więc, ażebyś mnie wprowadził wprost do niego.

Florestan zamyślił się przez chwilę.

— Żądasz pan odemnie rzeczy trudnej — hrabia nie cierpi wizyt niespodziewanych i gotów mnie wyrzucić za drzwi, jeśli mu sprawię taką siurpryzę... Lecz, ponieważ i tak mam zamiar opuścić tę służbę — zaryzykuję się i wprowadzę pana.

— A więc, rzekł powstając Mascarot — rozłączmy się w tej chwili — wracaj do pałacu — ja zapłacę tu rachunek i za pięć minut przyjdę. Nadewszystko udawaj że mnie nie znasz wcale.

— Bądź pan spokojny! Znam się na tem... A pamiętajcie za to wyszukać mi dobre miejsce.

Po wyjściu kamerdynera, rajfur zaspokoił należność ojcu Canon, następnie wstąpił do kawiarni zawiadomić doktora o pomyślnym skutku swojej wycieczki a w pięć minut potem — Florestan otworzywszy drzwi do pokoju hrabiego Mussidan zaanonsował:

— Pan Mascarot!

IV.

Niewątpliwie, pan Baptysta Mascarot, naczelnik sławnego kantoru z ulicy Montorgeuil, był jednym z najśmielszych i najbezczelniejszych ludzi. Nigdy i niczem nie trwożył się on zgoła. Zręczny i odważny zarazem — przewidywał wszystko i zawsze stał na wysokości najdrażliwszej nawet sytuacji—a jednakże, sam wyznał to później doktorowi Hortebise, że idąc po wysłanych dywanami schodach wiodących do apartamentów hrabiego Mussidan, czuł, że nogi drżały

Wiadomości telegraficzne.

* *Odesa, 13 (25) grudnia.* Podpisy w celu utworzenia kapitału dla banku dla miejskich właścicieli domów, idą pomyślnie. Podpisano się już na półczwarta miljona rs. Spodziewana jest pożyczka zagraniczna. (*Rus Inw.*)

* *Wiedeń 27 (15) grudnia.* Gazety poranne donoszą jednozgodnie, że układy w przedmiocie zwołania konferencji europejskiej, czynią pomyślne postępy. Zaproponowane zostały obecnie dwa programy konferencji. Jeden z nich pochodzi od Rosji i Prus, i do niego przystąpiły także Włochy. Podług tego programu, cel konferencji ma zależeć na przywróceniu zgody pomiędzy Turcą i Grecją na podstawie zasad prawa międzynarodowego. Drugi program zaproponowany został przez Anglję i Francję, i do niego przystąpiła także Austrja. Program ten przyjmuje za podstawę dla konferencji żądania objęte w ultimatum Turcji. Mała jest nadzieja na pogodzenie tych dwóch programów. (*Tamże*).

---

* *Wiedeń, 29 (17) grudnia.* W przedmiocie podanej już wczoraj wiadomości o posłaniu przez rząd grecki wielkim mocarstwom noty okólnikowej, *Die Presse,* potwierdzając tę wiadomość, donosi, że rząd grecki gotów był zadosyćuczynić tym punktom zażaleń rządu tureckiego, które uznane będą przez mocarstwa za słuszne; zawiadomiono o tem posła tureckiego, lecz pomimo to rząd turecki postawił ponownie swe żądania w formie ultimatum, i z tego powodu mogła być dana jedynie odpowiedź odmówna. (*Wolffs T. B.*)

* *Peszt, 29 (17) grudnia.* *Pesti Naplo* oświadcza, że ogłoszony przezeń kilka tygodni temu artykuł skierowany przeciw Prusom, nie pochodzi bynajmniej od kanclerza państwa; dziennik ten napomina jednocześnie prasę północno-niemiecką, ażeby zaniechała poduszczenia przeciw Austrji, albowiem nie powiedzie się jej naruszyć zgodę pomiędzy Austrją i Węgrami. (*Tamże*).

* *Paryż, 28 (16) grudnia.* Trybunał handlowy nie przyznał dotychczasowemu wydawcy *Monitora* prawa używania nadal tego tytułu gazety, a to z powodu, że tytuł *Monitora* jest wyłączną własnością księgarza Panckouke.—Zaproszenie ze strony rządu cesarskiego na konferencję dla załatwienia zajścia turecko-greckiego, wysłane już zostało kilka dni temu, i podług otrzymanych wiadomości, doręczone już zostało kilku dworom. (*Tamże*).

* *Paryż, 28 (16) grudnia.* *Etendard* znajduje, że trudno jest oznaczyć zawczasu dla narad konferencji granice nieprzekraczalne, pomimo iż byłoby pożądanem, ażeby zbadanie ultimatum stanowiło ile możności podstawę konferencji.—Toż pismo powiada, że bezzasadną jest wiadomość podana przez niektóre gazety, jakoby mianowanie Chateaurénard'a posłem w Dreźnie, miało oznaczać zmianę w stosunkach pomiędzy Francją i Saksonją, od czasu wejścia p. de Lavalette'a do gabinetu. Nominacja ta przygotowaną była przez p. de Moustier jeszcze przed wycofaniem się go z gabinetu. (*Tamże*).

* *Paryż, 29 (17) grudnia.* Z powodu obiegających pogłosek, *Constitutionnel* stwierdza, że jak najzupełniejsza zgoda panuje pomiędzy ministrami Rouher i Forcade. (*Tamże*).

* *Bruksela, 29 (17) grudnia.* Książę następca tronu wytrzymał nową operację, która dokonaną została pomyślnie. (*Tamże.*).

* *Berlin, 29 (17) grudnia.* Z powodu nieprzyjaznej dla Prus agitacji, szerzonej jeszcze dotąd przez wiedeńskich korespondentów półurzędowych z powodu noty Usedoma, *Nordd. A. Z.* przypomina, że rząd pruski nie tylko oświadczył stanowczo, że nota pomieniona stała się mu wiadomą dopiero po doręczeniu jej, lecz nawet dał w tym względzie wyjaśnienia austrjackiemu kanclerzowi państwa. Kanclerz państwa odparł te objaśnienia i ogłosił zwierzenia poufne w *Mémorial diplomatique* z 3-go września; wydarzenie to musiało naturalnie położyć koniec zwierzeniom poufnym w Wiedniu ze strony Prus tak w tej, jak i w innych kwestjach, i spowodować ze strony Prus, co do jej zwierzeń, tę oględność, jaka okazała się niezbędną na skutek niedyskrecji austrjackiej. (*Tamże.*)

* *Wiesbaden, 29 (17) grudnia.* Pięciu członków stronnictwa narodowo-liberalnego (Eck, Karol Schultz, Schenk, Hahn i Meckel) wystosowało do wszystkich stronnictw liberalnych zaproszenie na zgromadzenie jeneralne tychże stronnictw, które ma odbyć się w Wiesbadenie 10 go stycznia, i na którem ma nastąpić uorganizowanie na nowo stronnictwa postępowego, pod nazwą nassauskiego. (*Tamże.*)

* *Londyn, 28 (16) grudnia.* Wzburzenie wywołane w Chili procesem wytoczonym sędziom najwyższego trybunału, nie ustaje. Odbywają się ciągłe meetingi przeciw potępieniu tych sędziów. W Peru obawiają się nowej rewolucji. Na czele ruchu stoi wiceprezydent. W Ameryce środkowej panuje spokojność. Blokada portów powstańczych w Haiti uznaną została za zupełną. Panuje przekonanie, że powstanie zostanie przytłumione. (*Cor. H. B.*)

* *Southampton, 27 (15) grudnia.* Mowa senatora Morton'a na korzyść uskuteczniania wypłat brzęczącą monetą i wycofania z obiegu pieniędzy papierowych, została dobrze przyjętą przez senat. (*Tamże*).

---

* (Z Płocka) pod dniem 15 (27) grudnia donoszą co następuje: „W zeszły wtorek, 10 grudnia, w sali gimnazjum męzkiego płockiego, odbył się odczyt na dochód ochrony dzieci ruskich. Jak tylko naczelnik tutejszej dyrekcji szkolnej podał myśl urządzenia odczytu na dochód ochrony, nauczyciele gimnazjów męzkiego i żeńskiego oświadczyli gotowość przyłożenia się do tego dobrego uczynku. Publiczność tutejsza dała również dowód swej sympatji dla biednych i nie mających przytułku dzieci. O godzinie 1-ej z południa rozpoczął odczyt inspektor gimnazjum Jezierski krótką przemową, w której wskazał cel niniejszego zgromadzenia, nadmieniwszy przytem, że żaden naród poszczycić się nie może taką dobroczynnością jak narod ruski. Następnie p. Jakubiński odczytał artykuł W. Dala, pod tytułem „Omdlewanie“, poprzedziwszy go krótką charakterystyką tego utworu. Nareszcie A. Dembicki odczytał artykuł „O aerolitach“, napisany przez niego z powodu spadnięcia aerolitu w guberaji łomżyńskiej na początku bieżącego roku. Po przemowie inspektora, uczniowie gimnazjum męzkiego odśpiewali hymn „Sławsia“ kompozycji Glinki, a po odczycie p. Jakubińskiego, uczennice gimnazjum żeńskiego odśpiewały fragment z ruskiej opery „Rusałka“. W końcu wykonany był hymn narodowy: „Boże Cesarza chroń”. Ze sprzedaży biletów wejścia zebrano 233 rs. Następujące osoby, oprócz opłaty biletów, ofiarowały na rzecz ochrony: jenerał-major orszaku Cesarskiego P. Frideriks rs. 2, K. Albertow rs. 2, baronowa Wrangel rs. 2, baron M. Wrangel rs. 2, L. Furman rs. 2, N. Furman rs. 2, A. Popow rs. 2, M. Sewastianow rs. 1, i W. Goltz rs. 2.

* (Debiut p. Leszczyńskiego w Zbójcach, Schillera) odbył się wczorajszego wieczoru. Pojutrze, w zwykłej rubryce teatralnej, rozbierzemy szczegółowo grę tego artysty,—dziś notujemy tylko, że p. Leszczyński, który już przed kilku laty występował na scenie naszej, jako gość, w roli Oskara (Życie Szulera), posiada wiele przymiotów koniecznych dla tragicznego aktora—i że publiczność napełniająca salę teatru podczas wczorajszego przedstawienia Zbójców, przyjmowała nowego Karola Moora, nader życzliwie. *Al.*

* (Kalendarz Handlowy). Z licznych wydawnictw kalendarzowych na rok 1869 do najpoważniejszych należą kalendarze Ungra, Jaworskiego i specjalny Kalendarz Handlowy, o którym kilka uwag zamieszczamy. Mnóstwo kalendarzy specjalnych w różnych gałęziach przemysłu i wiedzy wydają zagranicą, na wydawnictwo zatem tutejszę, ogół spogląda z ciekawością, uważając takowe jako właściwe dla jednej tylko klasy społecznej, nie zaś dla ogółu, choć rzeczywiście jest inaczej. Redakcja *Gazety Handlowej* stosownie do uprzednio rozesłanego prospektu, z rzadką troskliwością i sumiennością wypracowała pierwszy specjalny Kalendarz Handlowy, bogaty w treść i materjał koniecznego użytku, nietylko dla kupca lub finansisty, lecz zarówno dla obywatela ziemskiego lub miejskiego, przemysłowca lub urzędnika, to jest tak dobry dla biόra jako i kantoru, zgromadzając w jednej książce wiele podręczników nie jednorocznej lecz wieloletniej użyteczności i trwałości, a więc czyniąc jątak dobrze, w tym jako i w innym roku przez potrzebujących poszukiwaną. Rzuciwszy okiem na całość w mowie będącą, poraz to pierwszy spotykamy się w tym kalendarzu z podręcznikami rzeczywistej praktyczności, na jakich dotąd zbywało; i tak: pominąwszy oddział a trono niczno-kościelny we wszystkich kalendarzach jednakowy, jako też nowość w swoim rodzaju kalendarz genealogiczny na kształt Almanachu de Gotha, znajdujemy pod nazwą oddziału metrologicznego, wyborny wykaz monet wszystkich krajów oceniony na wartość srebra w rublach i kopiejkach, takiż wykaz miar i wag krajowych i zagranicznych z tablicami zamiany. Dalej idzie bardzo szczegółowy podręcznik telegraficzny i pocztowy, przydatny dla każdego bez wyjątku, a dający świadomość o wysokości wszelkich opłat za korespondencję telegraficzną i pocztową do wszystkich stacij i miejscowości całego świata, franco lub na koszt, za posyłki lub gazety i próbki towarów i tym podobne; tych nowości i tak dokładnych nie wprowadził ani jeden z wydawców innych kalendarzy, a jednak w każdym znajdować się powinny. Następują drożniki dróg żelaznych i żeglug parowych, podług których każden ma wyrachowane koszta jazdy po wszelkich drogach cesarstwa i królestwa choćby do granic Persji, Turcji, Egiptu lub Syberji lądem i wodą, na czem nam w ogóle zbywało, albowiem trudno spotkać się z rozkładami pojedyńczych dróg żelaznych lub odległych kompanij żeglug parowych. Łączność dzisiejszych komunikacij, dająca wszelką łatwość do odległych przedsiębierstw i koniecznych podróży, nie jednemu ułatwi wyliczenie się w kosztach jazdy do odległych miejscowości. Niezmiernie w treść bogaty przegląd wynalazków i odkryć naukowych, sam w sobie stanowiąc oddzielne dzieło, zaspokoi każdego chciwego wiedzy i śledzą ego za postępem pojedynczych działów rozlicznych umiejętności. Od astronomicznych odkryć i spostrzeżeń Leverriera i Delaunaya aż do ginących w drobnowidzu rezultatów prac Pasteura, od odkryć jeograficznych Speaka, Bartha i Chelliou aż do doświadczeń chemicznych Liebiga, znajdują się tam wszelkie kwestje naukowe rozebrane przez najpierwsze inteligencje naszego wieku, podane w formie osiągniętych i sprawdzonych rezultatów. W oddziale handlowym znajdujemy kalendarzyk kapitalisty dla tych szczęśliwców, którzy tonąc w nagromadzonych papierach wartościowych, mogą zapomnieć o dniu losowania lub dacie odcięcia kuponu. Każdemu z czytelników życzymy, aby bez tego kalendarzyka obejść się nie mógł. Kto zna nasz kraj, wie iż prócz Warszawy, na prowincji obieg każdej wartości w formie papierów publicznych jest niepodobny; przyczyny tego są następujące: nikt papieru publicznego nie zmieni, nie wiedząc czy jest wylosowany lub nie, ile powinien mieć kuponów, kiedy i w jakim czasie jest płatny po wylosowaniu, czy nie należy do dawniej wylosowanych, a zatem takich, którychby kupony były bez wartości lub do potrącenia z kapitału jako niewłaściwie odcięte i t. p. Prócz tutejszych papierów, wzmagający się napływ papierów cesarstwa więcej jeszcze napotyka trudności w obiegu—papiery te mniej są znane; najbliższy bankier, mogący objaśnić i mający tabele pod ręką, jest w Warszawie, zbyt więc na prowincji staje się niemożliwym. Tym to niedogodnościom zapobiega Kalendarz Handlowy, mieszczący wszelkie objaśnienia, opis papierów publicznych, restanty i losowania tychże papierów po koniec 1868 roku z wszelką dokładnością zebrane i starannie skorrygowane; na te przymioty wydawnictwa uwagę każdego zwracamy, nie jest to bowiem książka kilkumiesięcznej trwałości, lecz przeciwnie na wiele lat pedręczna i przydatna, albowiem mieści prócz tego „nową ustawę kupiecką” o opłatach za handel i procedury, tak zblizka większość obchodzącą i nową taryfę celną w dobrem tłómaczeniu, obowiązującą z d. 1 stycznia 1869 r. Dział informacyjny zawiera: urząd starszych zgromadzenia kupców m. Warszawy, szkołę handlową, trybunał i listę obrońców sądowych, rejentów, komorników i t. p., opłaty wekslowe wszelkie i wiele innych użytecznych szczegółów w 40 arkuszach bitego druku książkę tę wypełniających—nakoniec taryfę domów m. Warszawy i liczne ogłoszenia kupców tutejszych i obcych w niebywałej dotąd mnogości zebrane i jakby nowy oddział informacji stanowiące. Redakcja gazety uczyniła w ten sposób prawdziwą przy-

---

pod nim, a serce silnie mu biło, w chwili, gdy Florestan otworzywszy rzeźbione drzwi do bibljoteki, przy których paliły się brązowe bogate latarnie— wygłosił jego nazwisko.

Na odgłos trywjalnego nazwiska „Mascarot,” które w tych arystokratycznych podwojach wyglądało jak grubjańskie przekleństwo pijaka rzucone w buduarze dziewiczym — hrabia Mussidan podniósł głowę zdziwiony. Hrabia siedział w głębi obszernej komnaty zwanej bibljoteką i przy świetle kandelabru o czterach świecach—czytał gazetę. Usłyszawszy nazwisko niespodziewanego gościa—rzucił gazetę, a poprawiwszy binokle, patrzył ciekawie na Mascarota, który przybliżał się ku niemu z ukłonami, wymawiając jakieś niewyraźne przeproszenia.

Przegląd osoby rajfura, nie oświecił snać wcale hrabiego, gdyż unosząc się na wpół z fotelu, zapytał:

— Czego pan żądasz?

— Pan hrabia raczy mi przebaczyć, że nie mając zaszczytu być mu znanym osobiście, ośmieliłem się jednak...

— Zaczekaj pan! przerwał hrabia i powstawszy z krzesła, zadzwonił silnie.

Mascarot zamilkł i stał nieporuszony na środku sali.

Po chwili, hrabia usiadł znowu—a we drzwiach ukazał się wierny kamerdyner.

— Florestanie! rzekł spokojnie hrabia, pierwszy to raz zdarzyło ci się wprowadzić do mnie kogoś, bez wyraźnego rozkazu — jeżeli się to powtórzy raz jeszcze—stracisz słuebę.

— Ośmielę się zapewnić JW. Pana że...

— Dosyć! Uprzedziłem cię już—teraz odejdź!

(d. c. n.).

sługę ogółowi swem wydawnictwem, posuniętą dalej jeszcze udogodnieniem w przesłaniu swym kosztem na prowincje i do cesarstwa pojedynczo zapisywanych egzemplarzy kalendarza za przesłaniem ceny kosztu rsr. 1 za egzemplarz broszurowany, a rsr. 1 kop. 25 za egzemplarz w oprawie.

* (Jubileuszową pamiątkę) 50-cio letniego istnienia handlu pod firmą Koelichena przy ulicy Długiej, obchodzili onegdaj obecni przedstawiciele firmy. Zgromadzone towarzystwo, podejmowane z serdeczną gościnnością przez młodych a przedsiębiorczych gospodarzy, mogło im szczerze życzyć najświetniejszego powodzenia w następnej połowie handlowego stulecia, albowiem pp. Schultz i Sowiński, na uczczenie obchodzonego jubileuszu w ich zakładzie, złożyli na ręce redaktora Kurjera Codziennego, podczas uczty rs. 300, z przeznaczeniem ich do rozporządzenia warszawskiego towarzystwa dobroczynności. Nadto jeszcze, z powodu toastu wzniesionego dla jednego z obecnych redaktorów, kilku z jego przyjaciół złożyło razem przeszło 80 rs. z przeznaczeniem ich na wpis dla niezamożnych studentów. Tak więc, pamiątka jubileuszowego obchodu handlu Koelichenów, obecnie należącego do pp. Schultza i Sowińskiego, — oprócz serdecznej zabawy, przyniosąc błogosławione dla dobra ludzkości rezultaty, powinna być najlepszą wróżbą dla dalszego powodzenia tego, z tak dawna i tak słusznie wziętego handlu. *Al.*

* (Oświetlenie). W sobotę, latarnie gazowe miejskie zapalane być winny o godzinie 4 min. 15 wieczorem, a gaszone o godzinie 12 w nocy.

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, na cmentarzu starozakonnych, znaleziono, niewiadomo przez kogo podrzucone zwłoki dziecięcia płci męzkiej.— Józefa Kruszewska wyrobnica, lat 47 licząca, pod Nr. 2295 zamieszkała, nagle zmarła. O wypadkach tych sądy właściwe zawiadomione zostały i przez policję śledztwo zarządzono. — Adam Iwański, czeladnik młynarski ze wsi Powązki, przywieziony został na kurację do szpitala św. Ducha, ze złamaną w dwóch miejscach nogą przez skrzydła wiatraku.— W domu pod N. 679*b*., pozostawione bez dozoru w mieszkaniu czteroletnie dziecko starozakonny Lewek Bluk, zbliżywszy się do ognia w piecu, zapaliło na sobie koszulę, skutkiem czego uległo nieznacznemu poparzeniu. Dziecię to pozostawione zostało na kuracji w mieszkaniu rodziców. — W domu pod N. 1101, 10-letni Judka Rozenfeld, syn handlarza, przez swawolę spuszczając się po poręczy schodów, stracił równowagę i spadłszy z pierwszego piętra skaleczył sobie głowę. Rozenfeld zostaje na kuracji także w domu rodziców.

* *Kurs monet zagranicznych w Warszawie.*

	wczoraj		dziś	
Za taler	rs. 1 kop. 10		rsr. 1 kop.	10.
Za frank	„ — „ 30		„ — „	30.
Za złoty reń.	„ — „ 62		„ — „	61.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Zaprzeczenie). *Kijewlanin* pisze: „Gazeta *Nowoje Wremia*, wziąwszy zapewne własne życzenie za rzeczywistość, zamieściła w Nr. 222, jakoby powzięła *pewną* wiadomość, że z powodu połączenia organów różnych wydziałów w jednem piśmie „Правительственный Вѣстникъ", gazeta *Kijewlanin* od nowego roku przestanie wychodzić. Pospieszamy oświadczyć, że w tem doniesieniu nie ma ani słowa prawdy: *Kijewlanin* będzie wychodzić w następnym roku podług dotychczasowego programu i kierunku.«

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 28 (16) grudnia. Gaceta de Madrid* ogłasza dekret p. Sagasta, zmieniający ustawę o lombardach, znoszący towarzystwa główne i szczegółowe, zajmujące się ich kierunkiem i ustanawiający na ich miejsce radę administracyjną złożoną z dwunastu członków. Ten sam dekret znosi niektóre czynsze przywiązane do tych instytucji. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Paryż, 28 (16) grudnia. Liberté* ogłasza list infanta Henryka de Bourbon (brata małżonka królowej Izabeli) do rządu tymczasowego hiszpańskiego, obejmujący silne napaście na ambicję księcia Montpensier. Infant kończy prośbą, ażeby dozwolonem mu zostało wrócić do Hiszpanji w charakterze zwykłego obywatela i poświęcić ojczyźnie swoje usługi za pomocą wejścia napowrót do marynarki. (*Wolffs T. B.*)

* *Londyn, 28 (16) grudnia.* Podług wiadomości otrzymanych z Indji zachodnich, powstańcy na wyspie Kubie zajęli wielkie miasto Olgin i oblegają inne miasta we wschodniej części wyspy. Zaprowadzili oni rząd tymczasowy. Zamierzali oni także atakować Jago de Cuba. (*Corr. Hav. Bul.*).

* *Londyn, 28 (16) grudnia.* Podług depeszy z Nowego-Jorku z daty dzisiejszej, otrzymano tam z wyspy Kuby wiadomość, że miasto Santjago oblężone zostało przez powstańców stolicy. (Z depeszy tej trudno domyśleć się, czy mowa jest tu o San Jago, położonem na południu od Hawanny w głębi wyspy, czyli też o Santjano de Cuba, położonem na brzegu południowo-wschodnim. (*Wolffs T. B.*).

* Ostatnie wiadomości o położeniu rzeczy na wyspie Kubie brzmią znowu niepomyślnie dla rządu hiszpańskiego. Donoszą o silnym oddziale powstańców (mającym wynosić 10,000 ludzi), który obległ miasto Santjago. Wiadomość ta pozostaje w zupełnej sprzeczności z głoszonemi niedawno wiadomościami o zupełnem przytłumieniu powstania przez wojska rządowe, które znalazły tak skuteczne poparcie w przychylności mieszkańców i w tworzeniu się oddziałów ochotników. Czekać trzeba na dalsze potwierdzenie wiadomości o wzmaganiu się na nowo powstania, zaczem zresztą przemawia poniekąd ta okoliczność, że wylądowały znowu na wyspie Kubie posiłki przysłane z Hiszpanji. (*Nordd. A. Z.*)

* Republikanie utrzymują, że odnieśli zwycięztwo przy wyborach w siedmnastu miastach; że głosy rozdzieliły się w pięciu nieznacznych miastach; że tylko w Madrycie, Pampelunie, Segowji monarchiści mieli za sobą większość. Depesze urzędowe donoszą jednak napewne o powodzeniu monarchistów. Tymczasem same dzienniki poświęcone monarchji, przyznają zwycięztwo republikanów. *Politica* np. przyznaje się do porażki swojego stronnictwa i usiłuje osłabić jej znaczenie, przypisując to przyczynie wstrzymania się od głosowania monarchistów. Bije ona na gwałt w dzwony. Ale chociaż znane są rezultata wyborów municypalnych po miastach, nie wiadomo, jak głosowały wsie, a bez tego trudno ocenić, jakie są siły stronnictw.—Przyjęcie p. Olozaga przez cesarza francuzów nie powinno pozostać aktem wyłącznie odosobnionym. Telegram z Londynu do *Indép. belge* donosi, że ambasador hiszpański w Londynie przyjęty także zostanie urzędownie przez królową Wiktorję. Inne mocarstwa pójdą z pewnością za przykładem dwóch mocarstw zachodnich. (*La Fr.*)

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Wybory w Węgrzech. — Podatki. — Organizacja armji). *Wiedeń, 27 go grudnia.* W Węgrzech polecono komitatom, zapomocą rozporządzenia ministerjalnego, przystąpić do prac przygotowawczych do przyszłych wyborów, przez co naturalnie ruch wyborczy wzmógł się. Deputowani opozycji doznali w swoich okręgach wyborczych, po powrocie z sejmu, przyjęcia tak pełnego zapału, że stronnictwo Deaka, pomimo ufności, jaką ono okazywało z początku, zdaje się być obecnie mocno zaniepokojonem i widzi się zniewolonem do chwycenia się środków nadzwyczajnych ze względu na zbliżające się wybory. Na konferencji tego stronnictwa, odbytej na początku zeszłego tygodnia, postanowiono urganizować w Peszcie stały komitet tego stronnictwa, mający kierować agitacją wyborczą w całym kraju, sprawa zaś ta musiała być uznaną jako niecierpiąca zwłoki, albowiem przystąpiono natychmiast do wyboru członków tego komitetu. Z ministrów węgierskich, przemawiali dotąd do swych wyborców pp. Gorove i Eötvös, którzy byli pod tym względem o tyle szczęśliwszymi od radcy ministerjalnego Horwath'a, że przynajmniej wyborcy wysłuchali ich mów do końca.— *Wiener Ztng* przyspsobiła dla niemców austrjackich podarunek noworoczny, ogłosiła bowiem kilka nowych praw, które atoli nie zostały bynajmniej powitane z zapałem. Pomiędzy temi prawami znajdują się mianowicie: prawo o dalszym poborze podatków do końca marca 1869 roku i rozporządzenie co do wprowadzenia w wykonanie nowego prawa o organizacji armji. Opodatkowani nie doznają bezwątpienia miłego wrażenia na wiadomość, że pozostać mają na rok przyszły bez zmiany ogromne podatki dodatkowe, któremi uszczęśliwiła Austrję nowa era, i że oprócz tego trzeba jeszcze dawać odtąd cięzki podatek z krwi, zatwierdzony tak chętnie kilka tygodni temu przez radę państwa. Z pomiędzy rozporządzeń dotyczących wprowadzenia w wykonanie prawa o organizacji armji, zasługuje na uwagę to, które stanowi, że dla utworzenia rezerw, cofać się należy aż do klasy poborowej z r. 1859, tak iż ci żołnierze, którzy po wysłużeniu ośmiu lat w armji regularnej i dwóch lat w rezerwie, mieli prawo do uzyskania z dniem 31 grudnia r. b. zupełnego uwolnienia z wojska, będą musieli służyć jeszcze cały rok w rezerwie. Co się tyczy ochotników jednorocznych, postanowiono, że okres regularnego znajdowania się w szeregach ma trwać dla nich od 1-go października jednego roku do 30 go września następnego roku; lecz na rok 1869 postanowiono wyjątkowo, że ochotnicy mają pozostawać w szeregach od 1 go lutego do 31-go grudnia tak, iż pierwsza kolej ochotników wynosić będzie tylko jedenaście miesięcy w służbie czynnej. Nikt nie może, dla nieznajomości języka niemieckiego, być zwolnionym od jednorocznej służby ochotniczej. (*Nordd. A. Z.*)

Francja.

* (Kwestja kandjocka). Dziennik paryzki *Temps* powiada, że rozmaite mocarstwa zgadzają się obecnie pomiędzy sobą co do niezbędności posłania na wyspę Kandję komisji śledczej międzynarodowej, która to propozycja robioną już była ośmnaście miesięcy temu, lecz która upadła z powodu stanowczej odmowy ze strony Porty. Przy tej sposobności zwrócić należy uwagę na artykuł zamieszczony w dzienniku paryzkim *Etendard* i świadczący wyraźnie o zwrocie, jaki spostrzegać się daje w prasie półurzędowej francuzkiej w przedmiocie zajścia grecko-tureckiego, od czasu mianowania margrabiego de Lavalette ministrem spraw zagranicznych. *Etendard* stawia przedewszystkiem tę prawdę niezaprzeczoną, że rola dyplomacji zależy na przewidywaniu zajść możebnych i na zapobieganiu ich wybuchowi, za pomocą usunięcia w samym początku powodów do takowych. „Lecz", powiada dalej to pismo, „zamiast wejścia na tę drogę płodną w nowe rezultata, dyplomacja europejska zdaje się usiłować, ażeby nie zboczyć od dawnych błędów. Oczekuje ona na wypadki i podejmuje się powstrzymania ich skutków, które spostrzega wówczas dopiero, gdy niepodobieństwem jest zapobiedz im". *Etendard* zarzuca dyplomacji, że tak właśnie postąpiła w kwestji kandjockiej. Przywodzi on na pamięć, że na skutek powstania w Grecji, wyspa Kandja zdołała była, sama przez się, wypędzić ze swego terytorium aż do ostatniego żołnierza tureckiego; że była ona wyswobodzoną tak samo jak Peloponez, i że rezultat ten był osiągnięty jedynie dzięki energji jej mieszkańców, tak, iż mocarstwa chrześcijańskie nie potrzebowały nawet wywierać żadnej interwencji bezpośredniej. Pomimo to atoli, mocarstwa, które zagwarantowały niepodległość Grecji, oddały znowu Kandję pod panowanie Turcji! „Taki brak sprawiedliwości", powiada kończąc pismo paryzkie, „spowodowało skutki jak najgroźniejsze; jest on przyczyną powstań perjodycznych, które nie przestają wybuchać na wyspie Kandji, oraz zajść, że tak powiemy, nieustannych pomiędzy Grecją i Portą, które to zajścia nie przestają być jawnemi nawet w tych okresach, w których zdają się być załagodzonemi w zupełności. Dyplomaci przeto z roku 1831 dali dowód braku przezorności. Oby dyplomaci z r. 1869 mogli być bardziej przewidującymi!". Do tych uwag pełnych zdrowego poglądu, dodać jeszcze należy to, co powiada korespondent paryzki: Książę sasko koburgski, późniejszy król belgów Leopold I, oświadczył, że nie przyjmie tronu greckiego, zaproponowanego mu przez mocarstwa opiekuńcze, chyba pod warunkiem, że wyspa Kandja przyłączoną zostanie do nowego królestwa. W tem oświadczeniu książęcia, którego roztropność uznaną została niejednokrotnie przez całą Europę, upatrywać należy argument, na który Grecja mogłaby słusznie powołać się w obec napaści kierowanych przeciw niej od dwóch lat. Czyniąc przyjęcie przez siebie tronu greckiego zależnem od warunku wyż przytoczonego, książę Leopold uznawał niezbędność dla Grecji posiadania wyspy Kandji. *Etendard* byłby mógł dodać ten fakt godny uwagi i puszczony w niepamięć, do swych wybornych uwag, przytoczonych powyżej. (*Nord*).

* (Konferencja) zebrać się ma w Paryżu; złożoną ona będzie wyłącznie z reprezentantów mocarstw uwierzytelnionych przy rządzie francuzkim. Sądzić można, że podobnie do krótkiego czasu konferencji w 1867 r. w sprawie luksemburgskiej, i obecne posiedzenia konferencji potrwają bardzo krótko, gdyż wszystkie punkta obrad będą już naprzód rozstrzygnięte przed jej otwarciem. Spodziewają się jeszcze przystąpienia dwóch mocarstw do tych układów, a otrzymane już poufne zwierzenia się pozwalają wnosić, że przystąpienie to jest pewne. (*La Patr.*).

Włochy i Rzym.

* (Program konferencji). *Corresp. italienne* obstaje szczególnie za ograniczeniem programu konferencji do dwóch tylko punktów stanowiących przedmiot sporu pomiędzy Turcją i Grecją i za wyłączeniem z pod obrad wszystkiego co ma związek z wewnętrznem położeniem królestwa greckiego. (*La Fr.*)

* (Nowy gabinet francuzki). Korespondent *Gazetta di Torino* donosi do tego dziennika, że margrabia de Banneville oświadczył kardynałowi Antonellemu, iż wejście do ministerstwa margrabiego de Lavalette nie powinno być tłumaczone w duchu nieprzyjaznym dla rządu papiezkiego. Względem

Watykanu polityka gabinetu tujleryjskiego nie uległa żadnej zmianie. (*La Patr.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Kwestja konferencji). Dzienniki broniące w Wiedniu, Paryżu i Londynie interesów Turcji, nie szczędzą pochwał dla ducha pojednawczego, jakiego Porta daje dowody przez zgodzenie się na propozycję konferencji. „Turcy", powiada dziennik wiedeński *Die Debatte*, „dadzą wielki dowód swego usposobienia pojednawczego, jeżeli przystaną na konferencję proponowaną; przystąpienie ich bowiem do konferencji dozwoli ich nieprzyjaciołom uzupełnić uzbrojenia i przygotowania wszelkiego rodzaju. Przyjaciele Porty biorą przeto na siebie wielką odpowiedzialność, zachęcając ją do życzliwego przyjęcia propozycji konferencji". *Morning Post* zachodzi jeszcze dalej; ze względu na motywa przytoczone przez powyższą gazetę wiedeńską, *Morning Post* oświadcza, że Porta popełniłaby wielki błąd, gdyby nie odrzuciła propozycji konferencji. (*Nord*).

* (Poddani greccy). Piszą ze Smyrny pod dniem 20 grudnia, że komisja specjalna wyznaczona *ad hoc* pod prezydencją jenerał gubernatora ukończyła swoje prace nad rozgatunkowaniem ludności greckiej. Liczba poddanych króla hellenów zamieszkałych w tem mieście wynosi 20,000 osób, z których 3,000 naturalizowało się i są poddanymi sułtana, 2,000 zrodzonych jest w Turcji z rodziców greckich i korzysta z dobrodziejstwa naturalizacji; reszta podlega dekretowi wygnania. Władza zawiadomiła konsula greckiego o środkach postanowionych przez Portę i oświadczyła mu, że ci z poddanych greckich, którzy pozostaną w Smyrnie na przypadek wybuchu wojny, utracą prawa wypływające z kapitulacji. Konsul zażądał dla siebie osobiście piętnastodniowego terminu dla ukończenia swoich interesów, czego mu nieodmówiono. (*La Patr.*).

* (Postawa państw lenniczych). *La Patrie* z dnia 28 grudnia pisze: Listy z Konstantynopola z dnia 19 grudnia donoszą, że Sabri-pasza, gubernator wilajetu dunajskiego przybył do tego miasta, gdzie obecność jego w obecnych okolicznościach godną jest szczególniejszej uwagi. Wezwany on został do stolicy dla zdania rządowi sprawy, jaki jest stan administrowanej przez niego prowincji. Na kilka dni przed swoim odjazdem, Sabri-pasza odbył długą naradę z księciem Karolem rumuńskim, który udał się na jego jacht do Dżurdżewa, a na dwa dni przed opuszczeniem Ruszczuku, otrzymał on wizytę jednego z nowych ministrów księcia, który przybył z jak najuroczystszem zapewnieniem, że rząd rumuński pragnie żyć w dobrych stosunkach z wysoką Portą. Oświadczenia te w obec zawikłań, jakie sprowadzić może spór turecko grecki, mają wielkie znaczenie. Przybył także do stolicy Turcji poseł serbski i przyjęty został przez wielkiego wezyra, któremu w imieniu swojego rządu złożył podobne oświadczenia. W chwili wreszcie wybuchu sporu, wice-król egipski napisał list do sułtana, zapewniając go znowu o swoim uszanowaniu i niezłomnem poświęceniu. Te różne demonstracje wywarły na Portę wielkie wrażenie. Są one w każdym razie dowodem, że obecny spór, jeżeli nie zostanie, jak spodziewają się tego, załatwiony, utrzyma się przynajmniej w określonych granicach i że inne kwestje nie będą z nim łączone.

Anglja.

* (Sprawa grecka). Prasa angielska okazuje się ciągle surową dla Grecji i sceptyczną dla rezultatów pośrednictwa mocarstw. Wolałaby ona, ażeby Turcja i Grecja same załatwiły pomiędzy sobą spór, i to jak najprędzej. *Times*. organ negocjantów City londyńskiej, *Standard* monitor stronnictwa zachowawczego torysów, *Star*, organ idei radykalnych i ludności rzemieślniczej, oświadczają jednozgodnie, że chociaż pochwalić można myśl konferencji, takowa nie przyniesie żadnych praktycznych rezultatów. (*La Fr.*).

Ameryka.

* (Zaprzeczenie). Względne znaczenie ma zaprzeczenie w Waszyngtonie pogłosce o zamiarze Stanów Zjednoczonych nabycia wyspy Kuby. Powiadają atoli, że niejaki p. Caleb Cushing posłany został przez rząd Stanów Zjednoczonych do Hiszpanji dla wszczęcia tam układów o sprzedaż pomienionej wyspy. Naturalnie, że Stany Zjednoczone nie przystąpią w sposób bezpośredni do nabycia wyspy Kuby, o którym to zamiarze wspomniała nawet odezwa prezydenta Johnsona. (*Nordd. A. Z.*)

* (Rzeczypospolite południowo-zachodnie). Przywrócenie lepszych stosunków pomiędzy Hiszpanją i rzeczpospolitemi Ameryki południowo-zachodniej, czyni pocieszające postępy. Podług *Monitora* paryzkiego, rząd chilijski, na wezwanie prezydenta Floresa, zezwolił na przywrócenie stosunków handlowych pomiędzy Hiszpanją i Ekwadorem; co się tyczy Chili, rząd tej rzeczypospolitej zobowiązał się powstrzymywać się od wszelkich czynów nieprzyjacielskich względem statków kupieckich hiszpańskich, które posiadając autentyczne upoważnienie od rządu Ekwadoru, utrzymują stosunki handlowe z portami tej rzeczypospolitej, bez zatrzymywania się wszelakoż w portach chilijskich, z wyjątkiem wypadków, gdy są do tego zmuszone. Jenerał Flores upraszał rząd peruwiański o takież ulgi dla statków kupieckich hiszpańskich.

Afryka.

* (Kwestja wschodnia). *Dziennik trjesteński* donosi, że konsulowi greckiemu w Aleksandrji odesłane zostały paszporta, tak samo jak posłowi greckiemu w Konstantynopolu, i że poddanym greckim, przemieszkującym w Egipcie, pozostawiono do wyboru, bądź opuścić terytorjum egipskie, bądź też zostać poddanymi wice-króla. Trudno dać wiarę tej wiadomości, nie dla tego, ażeby rząd egipski mógł uchodzić za dość przejętego zasadami cywilizacji i postępu, tak iż nie byłby zdolnym do naśladowania pod tym względem smutnego przykładu, danego przez Portę, lecz dla tego, że wice-król Egiptu uchodzi za człowieka w wysokim stopniu praktycznego i umiarkowanego, i z tego powodu wątpić należy, ażeby mógł on przedsięwziąść środek, który pociągnąłby za sobą zgubne następstwa dla handlu jego kraju, znajdującego się, tak samo jak w Turcji, po większej części w rękach greków. (*Nord*)

Kronika Sądowa.

Sprawa o morderstwo Kalinowskiego.

Trzy tygodnie temu ubiega, jak pisma publiczne uwiadomiły nas o dokonanem tu w Warszawie w dacie 26 listopada (8 grudnia) r. b. na osobie zegarmistrza Kalinowskiego morderstwie, któremu rzadkie towarzyszyło okrucieństwo, cechujące zapamiętałość przestępcy. To też wypadek ten wielce interesujący publiczność, władze sądowe z wszelkim możliwym pośpiechem i ścisłością wyświetlić postarały się i już w dniu dzisiejszym winny dokonanej zbrodni, po wymiar zasłużonej kary, stawiony został przed kratki sądu kryminalnego w Warszawie.

Z przedstawionego na publicznem posiedzeniu sądu stanu sprawy, zamieszczamy krótką treść takowej:

Zabójcą był Leopold Lewicki, poprzednio starszy ślusarz mennicy warszawskiej, a od miesiąca majа roku zeszłego pracujący przy drodze żelaznej warszawsko-terespolskiej, który ujęty na miejscu spełnionego przestępstwa, ani ucieczką ratować się, ani szukać wybiegów, celem zmniejszenia swej winy nie robił nawet starania, lecz odrazu w badaniach sądowych przyznał dokonanie zabójstwa.

Przeszłość tego człowieka, wyjaśnienie której było usilnem zadaniem sądu, jako okoliczności mogącej rzucić znakomite światło na pobudki przestępstwa, przedstawia Lewickiego w najkorzystniejszem świetle. Jako rzemieślnik uważany był za zdolnego, pilnego, spokojnego charakteru, trzeźwego i w ogóle nieobjawiającego żadnych złych skłonności — jako członek rodziny, pojmował zadanie swoje i wywiązywał się z niego więcej może, niż stan jego dozwalał, córkę bowiem umieścił na jednej z pensji warszawskich i odebrał ją dopiero, gdy wszelkie środki utrzymania wyczerpał a nawet zadłużył się za komorne. Żona i inne wreszcie osoby w stosunkach z nim będące, zapewniają o jego bogobojności i moralnem pod każdym względem prowadzeniu.

Nie był to więc zbrodniarz wytrawny, a nawet jak śledztwo wykazało opierając się na czysto prawnych dowodach, nie ułożył on poprzednio planu zbrodni, gdyż w dniu dokonania takowej przed wyjściem z domu żadnej nikt na nim nie zauważył zmiany, a nawet jak zwykle w święto, wziął z sobą wytrychy, dla otworzenia zamków w pewnem miejscu, gdzie był zamówiony i oczekiwany—inne przeto pobudki kierowały jego działaniem.

Zamordowany Kalinowski zostawał w stosunkach znajomości z Lewickim, bywał u niego, pomimo iż charaktery ich nadzwyczaj się różniły, Kalinowski bowiem był bezżenny, prowadził życie samotne i nikomu się prawie nie udzielał, a Lewicki lubo narzekał na Kalinowskiego, jednakowoż związków z nim nie zrywał i takowe pewna po dziś dzień tajemnica osłania—jakże bowiem rozwiązać tak zadziwiający dowód zaufania, iż Lewicki pożyczył Kalinowskiemu rs. 600 bez terminu i bez wzięcia od niego rewersu, a nawet tail się z tą pożyczką nie tylko przed obcemi ale przed własną swą żoną, a jednak że tak być musiało, że Lewicki miał na pożyczce rs. 600 stwierdzają to zeznania badanych świadków i sam Lewicki to przywodzi w swem tłumaczeniu, które znowu jest jednostajne i w niczem nie zmienne.

Otóż przywiódł Lewicki w badaniach sądowych, że pożyczywszy Kalinowskiemu rs. 600 bez terminu i rewersu, gdy kwoty tej, pomimo licznych upominań się odebrać nie mógł, a nędza coraz dotkliwiej jemu i rodzinie uczuwać się dawała, udał się do mieszkania Kalinowskiego, natarczywie zażądał zwrotu długu, a otrzymawszy odmowną odpowiedź i polecenie opuszczenia jego domu, pierwiastkowo zamierzył groźbą wymódz na Kalinowskim powrócenie mu wziętych pieniędzy, jakoż pochwycił nóż na warsztacie leżący, i zagroził nim Kalinowskiemu, lecz gdy ten groźby się nie uląkł i wyrzekł że zawoła ludzi, aby go wyprowadzili, wówczas Lewicki ugodził go nożem wszyję, poczem powalił się obydwaj na ziemię. Lewicki zadawał mu razy nożem, a Kalinowski w obronie chwytając za nóż, kaleczył sobie ręce, i drapał oraz gryzł zębami Lewickiego, ślady jakowych obrażeń w istocie przy obejrzeniu Lewickiego znalezione zostały.

Taki stan śledztwa nastręczył ważne pytanie pod względem poczytania zamiaru przestępstwa. Obrońca obżałowanego, z urzędu dodany, młody prawnik naszej Szkoły Głównej, w pracowitej i zdolnością nacechowanej obronie, domagał się uwolnienia obwinionego dla niemożności poczytania mu winy.

Prokurator królewski zbijał dowodzenie obrońcy, nie tylko faktami ze śledztwa zebranemi, ale nadto opierał swe wnioski na teorjach wykazujących w jakich razach poczytanie przestępstwa nie może mieć miejsca i żądał ukarania Lewickiego za umyślne zabójstwo. Sąd kryminalny, zgodnie z wnioskiem, uznał Lewickiego winnym umyślnego zabójstwa i skazał go na pozbawienie wszelkich praw i zesłanie do robót ciężkich w twierdzach przez lat 10, a po ustaniu takowych na osiedlenie na zawsze w Syberji.

Przez cały ciąg wprowadzenia sprawy, a nawet i w chwili ogłoszenia wyroku, Lewicki zachował się zupełnie spokojnie i obojętnie, tak jakby był słuchaczem obcego dlań interesu.

Obecne położenie rzeczy na granicy naszej z Bucharą.

(Artykuł ten jest wzięty z *Rus. Inw.* który poprzedza go, następującemi uwagami:

„Zamieszczone poniżej wiadomości, o ostatnich wypadkach w turkiestańskiem jenerał-gubernatorstwie, dają jasne pojęcie o położeniu rzeczy na granicy naszej z Bucharą. Emir bucharski Seid-Muzafar, po zawarciu z nami pokoju, był w takiem położeniu, że nie pozostawało mu nic prócz literalnego spełnienia przyjętych przez niego za pomocą traktatu pokoju zobowiązań. Gdyby podczas wzburzenia namiętności narodowych, udało się wstąpić na tron bucharski jego synowi, podniecającemu lud przeciwko prawemu jego władcy, pod pozorem pogwałcenia przez emira zwyczajów i wiary muzułmanów przez zawarcie z nami traktatu pokoju, to trudno byłoby liczyć na wykonanie przez niego zobowiązań wynikających z traktatu tego, zapewniających dla obu stron wolność handlu. Obecnie jest jawnym dowód naszej miłości pokoju i brak w naszych działaniach celów zaborczych. Dla tego można spodziewać się, że ostatni nasz traktat pokoju z Bucharą, będzie ciągle bardziej wzmacniał się, przy pomocy emira. Po tem, jak wojska nasze zająwszy miasto Karszi, powróciły je zaraz bucharcom, utrwaliwszy w niem władzę emira, Seid-Muzafar może być przekonany o szczerem naszem pragnieniu zachowania z nim pokoju i przyjacielskich stosunków, a my mamy zupełne prawo liczyć na literalne spełnienie traktatu zawartego z Bucharą.")

Wojenne działania roku bieżącego w granicach chaństwa bucharskiego, zakończyły się zawarciem pokoju z emirem bucharskim, na mocy którego kraj zariawszański, to jest miasta Samarkand, Katty-Kurhan i należące do nich ziemie, zostały zajęte przez nasze wojska i zarządzane są na podstawie czasowej ustawy zatwierdzonej przez jenerał-gubernatora. Za pomocą wspomnionego traktatu pokoju, emir bucharski przyjął na siebie pomiędzy innemi zapłacenie kontrybucji, również jak wszystkie przedstawione mu zobowiązania i warunki co do osobistego i majątkowego bezpieczeństwa, w granicach jego chaństwa, naszych kupców i w ogóle opieki nad naszym handlem z Bucharą.

Tymczasem, prawie zaraz po skończeniu z nami wojny, położenie obecnego władcy Buchary, Seid-Muzafara, wewnątrz jego posiadłości, okazało się nie ze wszystkiem trwałe i pewne. Przeciwko jego władzy, jako prawego monarchy i władcy Buchary, powstali starszy jego syn Katty-Tiuria i bekowie szachrisiabscy Dżura-Bij i Baba-Bij. Katty Tiuria, popierany obietnicami w pomocy i współdziałaniu ze strony be-

ków szachrisiabskich, uszedł z Buchary do Karszi i tam ogłosił się chanem. Takie położenie rzeczy skłoniło Seid-Muzafara do skierowania swoich działań przeciwko buntującym się starszemu synowi i bekom Dżura-Bijowi i Baba-Bijowi. W tym celu rozpoczął przeciw nim kampanję, a naprzód ruszył z wojskami do Karszi. Wypędziwszy z tego miasta syna, i pozostawiwszy tam swą załogę, emir ruszył ku Szachrisiabzowi, gdzie uszedł Katty Tiuria; lecz nie doszedłszy do Szachrisiabza, stanął w m. Czirakczi. Nie licząc na powodzenie zbrojnego spotkania się swych wojsk z szachrisiabcami, emir postawszy pewien czas w niepewności w Czirakczi, cofnął się do Karszi a potem do Buchary. Do tego cofnięcia się skłoniła emira otrzymana wiadomość o rozruchach i zaburzeniach w przeciwległej części jego posiadłości, na północno-wschodzie Buchary. Podżegany przez Katty-Tiurię, Sadyk, korzystając z wydalenia się emira z Buchary, podbudził mieszkańców stepowej północnej przestrzeni chaństwa przeciwko prawemu ich władcy, utworzył z nich bandy i zajął miasta Nur-Ata i Kermine. Zaraz po cofnięciu się emira do Buchary, syn jego zajął miasto Czirakczi, wypędził z niego załogę emira i zaczął silnie wzmacniać swe wojska, dzięki działalności i pomocy beków szachrisiabskich, którzy przysłali mu do 10 tysięcy zbrojnych ludzi. Zamiary nieprzyjaciół emira były zupełnie jasne i określone. Działając jednomyślnie z Sadykiem, który otrzymał od Katty Turji dyplom na bekostwo w Kermine, chcieli niezwłocznie iść po piętach emira do Buchary i popierani takiemiż poruszeniami Sadyka, opanować stolicę chaństwa i strącić ebecnego emira Seid-Muzafara z tronu. Położenie emira było krytyczne; lud się burzył; przez intrygi i odezwy syna był podniecony przeciwko emirowi, i wyprawa syna do Buchary miała doprowadzić go wprost do bucharskiego tronu; nie mógł być inny rezultat.

Takie położenie rzeczy w chaństwie bardzo niekorzystnie oddziaływało i na ludność czasowo zajętego przez nas kraju zariawszańskiego. Dżura-Bij niejednokrotnie robił wyprawy rozbójnicze na naszej granicy i usiłował uciskać mieszkańców nadgranicznych osad. Syn emira, Katty-Tiuria, zaczął przysyłać swoich emisarjuszów w nasze granice od strony Dżama ([1]) i podżegać za pomocą nich przeciwko naszej władzy mieszkańców kiszlaków (osad) południowej części oddziału katty-kurhańskiego. Jednocześnie emir bucharski, w obec wyż wskazanych trudnych swych okoliczności, zwrócił się do naczelnika okręgu zariawszańskiego, jenerał-majora Abramowa, prosząc o jego współczucie względem obecnego jego położenia.

Pokój zawarty przez nas z Bucharą, mógł być wykonany tylko przy warunku zupełnej spokojności w chaństwie, jak również tylko przy warunku, żeby władcą jego pozostał obecny emir Seid-Muzafar, ponieważ według pojęć azjatyckich, traktaty i umowy obecnego władcy nie są obowiązujące dla jego następców. Dla tego widokom i interesom naszym odpowiadało możliwe przedłużenie panowania w Bucharze obecnego emira, a w skutku tego turkiestański jenerał-gubernator, udzielił naczelnikowi okręgu zariawszańskiego, jenerał-majorowi Abramowowi instrukcje, według których, w razie udania się do niego emira i niezbędnej potrzeby, miał okazywać mu pomoc, robiąc dywersje na jego korzyść pod pozorem przesuwania naszych wojsk w różnych celach pokojowych i koncentrowania oddziałów okręgu zariawszańskiego. W obec takich instrukcji, wskazanych wyżej ciężkich okoliczności dla emira, i skomplikowania naszych spraw na południowej granicy okręgu zariawszańskiego, jenerał Abramow postanowił powstrzymać dalsze nieprzyjazne działania wrogów emira, i udzielić mu, o ile można, pomoc. W tym celu zaczął ściągać wojska do Dżama i zgromadził tam oddział składający się z 7 kompanij, 2 secin, 6 lawet rakietnicznych i 6 dział (4 konnych i 2 żłobkowanych). Zgromadzenie oddziału w Dżamie, osiągnęło swój cel. Dżura Bij i Baba-Bij, przyjąwszy to za zamiar nasz ruszenia ku Szachrisiabzowi, bezzwłocznie opuścili Czirakczi i cofnęli się do swych posiadłości do miast Szar i Kitab; Katty-Tiuria udał się do Karszi; większa część jego wojska w obec niebezpieczeństwa możliwego ataku wojsk ruskich, rozbiegła się i przy nim pozostało tylko 600 ludzi z 4 działami. Korzystając z tego niespodzianie pomyślnego dla niego obrotu rzeczy, emir bucharski zabezpieczony od zaczepnych działań przeciwko niemu syna i szachrisiabców, zaraz wyruszył z Buchary do północno-wschodniej części swych posiadłości, dla przywrócenia tam swej władzy i porządku. Pobiwszy na głowę w Kermine wojska Sadyka, który jak powiadają, ciężko raniony uciekł za granicę Buchary, przeznaczywszy nowych beków z odpowiedniemi załogami w miastach: Kermine, Chatyrcza i Nur-Ata i przywróciwszy w ogóle porządek w tej części kraju, emir powrócił do Buchary. Nie mniej jednak w całem chaństwie nie było jeszcze zupełnej spokojności; południowa część posiadłości emira po dawnemu nieprzyznawała jego władzy nad sobą. Katty-Tiuria, który cofnął się do Karszi znów potrafił wzmocnić swe wojska do 8 tysięcy ludzi i po dawnemu nie porzucał swych nieprzyjaznych przeciwko ojcu zamiarów. Zawiązał nawet stosunki z turkomanami i bandy tych ostatnich zaczęły już ukazywać się na drogach pomiędzy Bucharą a Karszi. *(d. n.)*.

([1]) Mała twierdza z nieznaczną ludnością koło niej, leżąca na samym południowym krańcu naszych granic od strony Szachrisiabza i Karszi.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* **(Doktor Brzozowski)** przeniósł się z Warszawy do Płocka, obrał mieszkanie na ulicy Tumskiej w domu W. Grabowskiego, przyjmuje chorych codziennie do godziny 10-ej rano i między 3 a 5 a po południu.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o god. 9 wieczór, a do Wrocławia o g. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35, przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o g. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o g. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Warszawa, dnia 19 (31) Grudnia.

Kalendarz.

W piątek, 20 grudnia (1 stycznia), — św. Fulgencjusza bisk.—Słońce wsch. o godz. 8 min. 12; zach. o godz. 3 min. 56.

W sobotę, 21 grudnia (2 stycznia), — św. Makarego opata.—Słońce wsch. o godz. 8 min. 12; zach. o godz. 3 min. 57.

Stan pogody

Dziś z rana + 2'3, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach	740 1	743 4
Termometr Reaum	+ 3 4	+ 6 6
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 7 7, R. Najmniejsze ciepło + 2'2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali 3

Widowiska

TEATR WIELKI.— *Dziś*, we czwartek, opera w 4 aktach, **Halka.**—Osoby: Stolnik— p. *Kozieradzki;* Zofja, jego córka—pani *Hess;* Janusz — p. *Prochazka;* Dziemba, poufały stolnika—p. *Suszyński;* Halka—panna *Kwiecińska*, Jontek—p. *Koehler*—(wieśniacy ze wsi Janusza); Dudziarz—p. *Lucas*; Pasterz—p. *Mystkowski.* — **Tańce:** Pol nez, Mazur i Tańce góralskie. — *Jutro*, w piątek, balet **Robert i Bertrand.** — *Wczoraj*, we środę, dawano trajedję **Zbójcy**, było osób 1078.

TEATR ROZMAITOŚCI.— *Jutro*, w piątek, komedje **Postanowienia** (1-y raz), i **Zięć Pana Poirier.**

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, w piątek, **Koncert okiestry** pod dyrekcyą p. Lewandowskiego i Kuhnego.— Początek o godzinie 4-ej. — Cena wejścia kop. 20.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR PRZY ULICY HRABIEGO BERGA. — *Jutro*, w piątek, **dwa Wielkie przedstawienia** zostające pod protektoratem Najjaśniejszej Królowej Wiktorji, oraz królewskiej familji, sławnej w świecie **trupy Japończyków** z St. Petersburga, Paryża i Londynu, złożonej z 20 osób w narodowych kostiumach.— Początek pierwszego o godzinie 2-ej, a drugiego o godzinie 7-ej wieczorem.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera).— *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera.*—Co trzeci dzień nowy program.— Początek o godzinie 7½ wieczorem.

W SALI KASYNA FRANCUZKIEGO (przy ulicy Ś-to-Krzyzkiej N. 1346).—*Dziś i codziennie*, **Teatr figur mechanicznych** przedstawiający: dramata, komedje, wodewile, baleta i t. p., pod dyrekcją p. Letard. —Cena miejsc: I-e miejsce kop. 20, drugie kop. 15, trzecie kop. 10 —Początek o godzinie 8 ej wieczorem.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma). — *Codziennie* jest otwarty.

* Przyjechał do Warszawy, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, baron *Frederiks*, z objazdu Królestwa; —wyjechał jenerał major, książę *Golicyn*, do Petersburga.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wiéd. i warsz. bydg. osób 584, wyjechało osób 415;— koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 138, wyjechało osób 112,— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 175, wyjechało osób 90; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 684, w tej liczbie z zagranicy 27; wyjechało osób 716, w tej liczbie za granicę 40.

Dnia 18 (30) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 96, wyzdrowiało 46, umarło 6, pozostało 2027 (mężczyzn 966, kobiet 1061), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 206, kobiet 213.

* W dniu 18 (30) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan*: płci męzkiej 13, płci żeńskiej 13; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4; razem 34;— **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —;—**umarło:** *chrześcjan*: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 8; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 4, razem 26.

Ceny targowe.

dnia 18 (30) Grudnia 1868 roku

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od rs.	Korzec od kop.	Korzec do rs.	Korzec do kop.
Pszenica	10	80	5	75	6	75
Żyto	8	24	5	5	5	15
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	4	80	2	77	3	—
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	68	1	—	1	5

Pud siana od kop. 27 — 30 Pud słomy od kop. 18 — 20.

Dowozy: Pszenicy 200; Żyta 286; Jęczmienia —; Owsa 229 czetwert.

Wiadro okowity od rs. 2 kop. 50 do rs. 2 kop 55.

Garniec „ od rs. — kop. 83½ do rs. — kop. 85.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 19 (31) Grudnia 1868 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		–	–	6	2
Dukaty Holenderskie nowe ważne		–	–	3	42
Frydrychsdory Pruskie		–	–		
Pruski Kurant za 100 tal		–	–	–	–
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		77	50	–	–
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		–		–	.
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		–	–	101	50
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		–	–	50	75
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem		–	–	32	50
„ „ „ bez kuponu		.		26	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100		88	01	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs.100*)		77	91	77	16
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		99	50	99	.
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		66	86	66	16
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs		58			.
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		81	10	80	50
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		–	–	–	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		87	—		–
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	25	101	–
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		137	25	136	50
„ „ „ 1866 „ 100		135	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125		—	—	118	50
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100		—		–	–
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę		66	50	65	50
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.			–		
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		63	50	62	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		–	—		–
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		95		94	
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol		—	—	–	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	–	—	—
WEXLE.					
Berlin 100 Tal.	2 m.	108	15	107	85
„ „ „	k. t.	107	85	107	70
Wrocław „	2 m.	–	—	—	.
Gdańsk „ „	2 m.	107	85	107	70
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	163	20	–	–
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	37½	7	35
Paryż 300 Frank.	2 m.	88	5	–	
Wiedeń 150 Zł. W. A	2 m.	91	80	—	—
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	99	—		
„ „	k. t.	100	—	99	75
Moskwa „ „	1 m.	–	—	–	–
„ „ „ „	k. t.	—	—	–	–

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych....... rs. — k. 8⅔.

* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. — k. 33⅓

OBWIESZCZENIA SADOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 8223. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Вслѣдствіе отношенія канцеляріи Учредительнаго Комитета отъ 9 Декабря за N. 27070, Губернское Правленіе, симъ объявляетъ, что торги на исправленіе Маримонтскихъ зданій по измѣнившимся обстоятельствамъ производиться не будутъ.

Г. Варшава, 18 Декабря 1868 года.
Совѣтникъ, Пухальскій.
Дѣлопроизводитель, Бернацкій.

N. D. 7853. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 30 Сентября с. г. поступило въ оный прошеніе Г. Каупе о выдачѣ иностранцу Вашету 5 лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ фабрикаціи свѣчей.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 7855. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 153 Ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 17-го Іюня 1860 года Генералъ-Лейтенанту Хрулеву привилегія на метахромотипію передана отставному Подполковнику Дмитрію Иловайскому.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 7858. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 5-го Сентября сего года поступило въ оный прошеніе иностранца Тюдора о выдачѣ ему 10 лѣтней привилегіи на болты для прикрѣпленія рельсовыхъ подушекъ.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 7859. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 18-го Сентября с. г. поступило въ оный прошеніе Инженеръ Технолога Каупе о выдачѣ иностранцу Іосифу Гафенегчеру 5-лѣтней привилегіи на новый способъ приготовленія усовершенствованныхъ взрывныхъ составовъ и самовоспламеняющихся орителей.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 7860. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 15 Сентября сего г. поступило въ оный прошеніе Коллежскаго Асессора Ахочинскаго о выдачѣ 10-лѣтной привилегіи на имя торговаго дома Морь и К° на печи для печенія хлѣба и сухарей.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 7862 *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 5-го Сентября с. г. поступило въ оный прошеніе иностранцевъ братьевъ Блей о выдачѣ имъ 5-лѣтней привилегій на снарядъ для откупориванія бутылокъ, содержащихъ шипучіе напитки.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 7861. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 28 Сентября сего года поступило въ оный прошеніе Г. Нрильвица о выдачѣ иностранцамъ Санборну, Итону, Айрланду Гловеру и Дреперу 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованный не сгораемый шкафъ.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 7863. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 5-го Сентября сего года поступило въ оный прошеніе иностранца фонъ-Мартини о выдачѣ ему 5 лѣтней привилегіи на ружье съ подвижною казенною частью.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 8007. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 12-го сего Ноября поступило въ оный прошеніе Г. Арманго о выдачѣ иностранцу Адольфу Оберу 5 лѣтней привилегіи на винтовый цилиндрическій двигатель для морскихъ и рѣчныхъ параходовъ.

Г. Варшава, 26 Ноября 1868 года.

N. D. 8010. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 13-го сего Ноября поступило въ оный прошеніе Генералъ Маіора Мосолова о выдачѣ ему 3-лѣтней привилегіи на новый приборъ для стрѣльбы въ цѣль маленькими пульками.

Г. Варшава, 26 Ноября 1868 года.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 8372. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po zmarłych 1° Janie Marchwińskim wierzycielu sum: rs. 303 kop. 57 i rs. 65. 655 kop. 75 na dobrach Kawęczyn i dobrach Brzesce z O-gu Czerskiego ubezpieczonych. 2° Stanisławie Makowskim wierzycielu rs. 5,400 intabulowanej na nieruchomości Nr. 2935 i 2936, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego, wyznacza się termin w kancelarji hipotecznej w Warszawie na d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1869 r.

Aleksander Dziewulski.

OWBIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 8231. *Мировый Судъ въ Ловичѣ по ипотечному отдѣленію.*

Извѣщая, что востребованное жителемъ г. Ловича, Мартиномъ Файманомъ, первоначальное устройство новой ипотеки недвижимости, означенной № 39 въ Ловичѣ, которая составляется изъ деревянныхъ: дома, флигеля во дворѣ, сарая, пяти сарайчиковъ и забора, окружающаго тѣ зданія, площадь, на которой онѣ помѣщены и огородъ, сей послѣдній въ три саженя длиною, воспослѣдуеть въ Ипотечной Канцеляріи Ловичскаго Суда, съ десяти часовъ утра, 12 (24) Марта будущаго 1869 г. Затѣмъ вызываетъ всѣхъ имѣющихъ какія либо права на эту недвижимости, явиться къ обназначенному выше числу и мѣсту, для представленія надлежащихъ документовъ и выслушанія рѣшенія воспослѣдующаго по этому предмѣту, сего же дня, мѣсяца и года.

Вмѣстѣ съ симъ предъостерегаетъ ихъ, что неявшіеся, подвергнутъ по послѣдствіямъ просрочки и другимъ, означеннымъ въ 150, 154 и 160 статяхъ ипотечнаго устава съ 1818 года.

г. Ловичъ 4 (16) Декабря 1868 года.
и. д. Первоприсутствующаго,
Засѣдатель Гражданской Палаты,
Колежскій Асесоръ Знаевскій.

* * *

Z powodu żądanej pierwiastkowej regulacji nowej hypoteki nieruchomości pod Nr. 39 w Łowiczu położonej, do Marcina Fejmana, mieszkańca m Łowicza należącej, składającej się z domu drewnianego, takiejże oficyny w podwórzu, wozowni, pięciu drwalni i parkanu drewnianego, którym plac na jakim te zabudowania stoją, podwórze i ogród, trzy sążnie długi, z trzech stron są otoczone, uwiadamia interesentów, iż regulacja ta odbędzie się w kancelarji hypotecznej Sądu Pokoju w Łowiczu, dnia 22 (24) Marca r. p. 1869 r. o godzinie 10 z rana, a decyzja w rozpoznaniu jej, tegoż dnia zapadnie: zechcą zatem ze swemi prawami i do wysłuchania decyzji, o której mowa, w powyższym terminie i miejscu stawić się, pod prekluzją i innemi skutkami prawa w art. 150, 154 i 160. Ustawy Hypotecznej z roku 1818 określonemi.

Łowicz d. 4 (16) Grudnia 1868 r
Asesor Trybunału,
p. o. Podsędka,
Asesor Kolegialny, Znajewski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 8307. *Управленіе Акцизными Сборами Варшавской Губерніи.*

Симъ объявляетъ, что съ разрѣшенія Центральнаго Управленія Акцизными Сборами въ Царствѣ Польскомъ, отъ 2-го Ноября с. г. за N. 4017, въ канцеляріи Новодворскаго Солянаго Магазина, Варшавской Губерніи, будутъ производиться устные публичные торги, съ узаконенною переторжкою, на покупку нечистой соли накопившейся въ Новодворскомъ Соляномъ Магазинѣ, а именно:

а) 13 (25) Января 1869 г., въ 12 часовъ по полудни, на покупку крупной шибиковой и зеленой соли 1845 пуд., начиная отъ 20 коп. за пудъ, шибиковой соли въ 298 малыхъ и 3-хъ большихъ бочкахъ, 2,829 пуд. 16 фун. и зеленой въ 2-хъ бочкахъ 18 пуд. 32 фун. отъ 15 коп. за пудъ.

б) 14 (26) Января 1869 г., въ 12 часовъ по полудни, на покупку шибиковой соли въ 1,000 бочкахъ, 9,400 пуд. отъ 30 коп. за пудъ.

в) 15 (27) Января 1869 г., въ 12 часовъ по полудни, на покупку шибиковой соли въ 254 бочкахъ, 8,027 пуд. 24 фун. отъ 30 коп. за пудъ и зеленой, мало испорченной въ 105 бочкахъ 987 пуд. отъ 40 коп. за пудъ.

г) 16 (28) Января 1869 г., въ 12 часовъ пополудни, на покупку шибиковой соли, лучшихъ качествъ въ 815 бочкахъ, 7661 пуд. и Цѣхоцинской въ 50 бочкахъ 312 п. 20 фун. отъ 50 коп.

Вышнезначенная соль, на торгахъ будетъ предложена отдѣльными партіями: кускованая—отъ 45 до 100 пуд. и бочковая—отъ 5 до 55 бочекъ въ каждой партіи.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны явиться къ вышеозначеннымъ срокамъ въ канцелярію Новодворскаго Солянаго Магазина, гдѣ можно разсматривать условія относящіеся къ торгамъ, ежедневно отъ 10 до 12 часовъ по полудни, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней, а подлежащую продажѣ соль, желающіе имѣютъ право осматривать въ Новодворскомъ Соляномъ Магазинѣ.

Управляющій Акцизными Сборами въ Варшавской Губерніи, (. . . . . .).

N. D. 8352. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Marji z Szamowskich 1-o voto Szwejcer 2-o voto po Franciszku Olkowskim obywatelu pozostałej wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się, w dobrach Lutosławice. Powiecie Petrokowskim, Gubernji Warszawskiej zamieszkałej, oraz Kazimierza Szwejcer obywatela, w dobrach Swiny Okręgu Brezińskim Gubernji Petrokowskiej mieszkającego, jako nabywcy praw sumy rsr. 5,409 kop 20, do ogólnej sumy rsr. 13,505 kop. 20, w której mieści się suma rs. 3,700 i rsr. 809 kop 20, od Marji Olkowskiej aktem cesji daty 19 (31) Stycznia 1867 roku przed Stanisławem Zawadzkim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu dwóch sum, jednej rsr. 3,700, drugiej rsr. 809 kop. 20, obudwóch z procentem 5% od dnia 1 Lipca 1865 r. i kosztów od Edwarda Zachert obywatela, w dobrach Golice Okręgu Zgierskim mieszkającego i Romana Fresevite, tudzież Konstantego Fresevite, Samuela Grünke i Gotliba Rümpel obywateli, właścicieli dóbr ziemskich Rąbin z przyległościami w Okręgu Zgierskim Powiecie Łęczyckim położonych, tamże zamieszkałych, protokółem Stanisława Skiekowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 24 Listopada (6 Grudnia) 1866 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Rąbin, składające się z folwarku Rąbin, do którego należą trzy osady czyli kolonje i trzy karczmy, jedna we wsi Rąbinie, druga na Antoniewie, a trzecia na Piaskowej Górze, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Zgierskiego w Powiecie Łęczyckim Gubernji Warszawskiej gminie Rąbin, parafji Kazimierz położone, prawem własności do egzekwowanych dłużników Wilhelma Edwarda Zachert, Romana Konstantego braci Fressevite, Samuela Grünke i Gotlieba Rümpel należące i w tychże posiadaniu zostające, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążone, rozległości około włók 12 mórg 24 czyli dziesiatyn miary rosyjskiej 192 (z tych lasu prawie młodocianego około włók 4) zawierające.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający, pod domem tym są piwnice.
2. Dom z cegieł murowany niewykończony z kominem murowanym.
3. Dom z drzewa słomą poszyty, z kominem murowanym.
4. Dwa domy z drzewa słomą poszyte, z kominami murowanemi
5. Szopa z drzewa słomą poszyta.
6. Stodoła z drzewa słomą poszyta.
7. Obora murowana słomą poszyta.
8. Piwnica balami cembrowana, ziemią kryta.
9. Kloaka z drzewa gontami kryta.
10. Chlewy i kurniki z drzewa, gontami kryte.
11. Dziedziniec niebrukowany i nieogrodzony.
12. Wystawa z drzewa pod gontami po cegielni, piec murowany zniszczony.
13. Karczma na Piaskowej Górze, gontami kryta, z kominem murowanym
14. Obora z kamienia murowana, gontami kryta.

W karczmie tej mieszka Robert Lenc karczmarz, szynkuje dworskie trunki, za to dwudziesty pierwszy garniec wódki, mieszkanie i 2 morgi gruntu dostaje.

15. Szopa z drzewa słomą poszyta.
16. Karczma w Rąbinie z drzewa z kominem murowanym.

W tej karczmie mieszka Szymoch Marcin karczmarz, szynkuje dworską wódkę, ma za to dwudziesty pierwszy garniec.

17. Karczma w Antoniewie z drzewa gontami kryta, z kominem murowanym.
18. Zajazd przy tej czyli stajnia z drzewa, gontami kryta.

W karczmie tej mieszka szynkarz Józef Knobloch, ma za to dwudziesty pierwszy grosz, dwie morgi gruntu i mieszkanie.

Wszystkie powyżej opisane budowle należą wyłącznie do Wilchelma Edwarda Zachert.

19. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym, pod domem tym są piwnice murowane i w tym mieści się kancelarja Wójta gminy Rąbin.
20. Piwnica czyli sklep murowany, gontami kryty.
21. Stodoła z drzewa słomą poszyta.
22. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.
23. Ogród owocowy i warzywny ogrodzony żerdziami, w którym jest drzew rodzajnych około sztuk 30. krzewów około sztuk 12.
24. Sadzawka niezarybiona

Budowle od pozycji 19 do 25 włącznie stanowią własność i są w posiadaniu Gotliba Rümpel.

25. Dom drewniany gontami kryty, 2 kominy murowane mający, pod którym jest dół na urządzić się mianą piwnicę.
26. Stodoła z drzewa słomą poszyta i w tej jest sieczkarnia, do której zewnątrz jest urządzony kierat drewniany.
27. Obórka z drzewa słomą poszyta.
28. Piec z cegieł murowany do pieczenia chleba.
29. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.
30. Chałupa stara z drzewa słomą kryta, z kominem lepionym.
31. Stodoła z drzewa słomą poszyta.
32. Studnia drzewem cembrowana.

Budowle od pozycji 25 do 32 włącznie stanowią własność i są w posiadaniu braci Fresevite oraz Samuela Grünke

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Heliodorowi Janiszewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Zgierskiego, w mieście Łodzi urzędującemu, na ręce własne.
2. Janowi Abraham, Wójtowi Gminy Rąbin we wsi Rąbinie Okręgu Zgierskim urzędującemu i zamieszkałemu. na ręce własne.

Obudwom dnia 27 Grudnia 1866 (8 Stycznia 1867 r.).

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1867 r, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 23 Października (4 Listopada) 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16) Września 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 4 (16) Września 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału.
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu w dniach 23 Października (4 Listopada), 6 (18) Listopada i 20 Listopada (2 Grudnia) 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Rąbin z przyległościami, Trybunał Cywilny tutejszy, wyrokiem daty 20 Listopada (2 Grudnia) 1867 r., wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 4 (16) Stycznia 1868 roku godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 5,000, jako szacunku przez popierających sprzedaż

Podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 21 Listop. (3 Grudnia) 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym, Trybunał wyrokiem daty 4 (16) Stycznia 1868 r. ocznie zapadłym, subhastacją dóbr Rąbin unieważnił. Sąd Apelacyjny jednak, wyrokiem daty 7 (19) Sierpnia 1868 r. zapadłym, na skutek apelacji Marji Olkowskiej i Kazimierza Szwejcer, powyższy wyrok Trybunału uchylił akcją Zacherta o unieważnienie subhastacji oddalił i celem odbycia przygotowawczego przysądzenia dóbr Rąbin, strony przed Trybunał odesłał. W skutku tego, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 16 (28) Sierpnia 1868 r. na żądanie Olkowskiej i Szwejcera zapadłym, wyznaczył nowy termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Rąbin z przyległościami na dzień 9 (21) Września 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,000, jako szacunku przez popierających sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego

Warszawa d. 16 (28) Sierpnia 1868 r.
w z. Podisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Senat Rządzący IX Departamentu, wyrokiem daty 5 (17) Listopada 1868 r. zapadłym skargę Wilchelma Edwarda Zacherta na wyrok Sądu Apelacyjnego daty 7 (19) Sierpnia 1868 r. zapadłym podaną oddalił i wyrok ten zatwierdził.

W skutku tego, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 7 (19 Listopada 1868 r. zapadłym, wyznaczył nowy termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Rąbin na dzień 4 (16) Grudnia 1868 r godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybuuału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 5,000, jako szacunku przez popierających sprzedaż podanego.

Warszawa d. 7 (19) Listopada 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym dobra ziemskie Rąbin z przyległościami przysądzone zostały przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rsr. 5,000 i Trybunał wyrokiem dnia 4 (16, Grudnia 1868 roku zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Rąbin z przyległościami w Powiecie Łodzińskim położonych na dzień 14 (26) Lutego 1869 r. godzinę 10 ano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 8370. *Pisarz Trybułu Cywilnego w Łomży.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. podaje do wiadomości, iż na żądanie Mateusza Smiarowskiego, Rejenta kancelarji Ziemiańskiej w Łomży, w tem że mieście gubernjalnym Łomży zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Maksymiljana Sankowskiego Patrona w m. Łomży zamieszkałego, jako ustanowionego Obrońcy obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,909, procentów i kosztów egzekucyjnych, przypadających od Borucha Bramsohna, właściciela dóbr ziemskich Łomżyca, we wsi Łomżycy Okręgu, Powiecie i Gubernji Łomżyńskiej zamieszkałego, aktem Komornika przy Trybunale tutejszym Józefa Skarzyńskiego w d. 25 Października (6 Listopada) rozpoczętym, a w kontynuacji w d. 3 (15) Listopada 1867 r. ukończonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia, zajęte zostały dobra ziemskie Łomżyca z przyległościami, położone w gminie Kupiski, Okręgu Powiecie i Gubernji Łomżyńskiej, będące w posiadaniu dzierżawnem Antoniego Sobolewskiego.

W dobrach tych znajdująsią się: 1. Zabudowania dworskie: Dwór czyli dom mieszkalny murowany dachówką kryty. Dom drugi drewniany, zewnątrz i wewnątrz otynkowany pod dachówką. Cztery piwnic. Dom dla służby z drzewa sosnowego, w słupy na podmurowaniu pod dachówką, studnia kamieniami cembrowana.

Spichrz o trzech śsianach z drzewa a czwartej murowanoj z cegły pod dachówką. Budowla drewniana w słupy i łątki oraz w węgieł, w części pod dachówką, a w części słomą kryta, w której znajdują się dwie wozownie i trzy stajnie.

Sto doła z drzewa w słupy murowana, pod słomą o dwóch wierzejach. Szopa na słupach drewnianych bez ścian pod słomą, gołębnik i kloaka z desek. Ogród fruktowy żerdziami ogrodzony około półtora morga obszerności mający, w którym znajduje się lodownia halami cembrowana ziemią kryta, ogród warzywny około mórg 4 powierzchni mający. W ogrodzie tym postawiony jest dom z drzewa w łątki otynkowany słomą kryty, przy którym wozownia, dwie stajnie, kurnik i kloaka.

II. Zabudowania znajdujące się na wsi Łomżycy należące do dworu. Cztery domy drewniane w węgieł, słomą, dachówką i gontami kryte, z trzema chlewkami, w posiadaniu parobków dworskich oraz dzierżawców Joszka Grünberga, Abrama Farbiarza i Jankiela Majzner.

Dom karczemny z drzewa gontami kryty, z wozownią, w posiadaniu dzierżawnem szynkarza Józefa Borawskiego i Moszka Grünberga subdzierżawcy suchoarendnika.

Trzy ogrody warzywne ogrodzone płotem z żerdzi, około $6^{1}/_{2}$ mórg obszerności.

III. Grunta dworskie należące do kl. I, II i III podzielone na trzy pola, obejmują powierzchni około mórg sto, na które wysiewa się cziminy korcy 20 i tyleż jarzyny.

Siana zbiera się rocznie około fur 40.

Podatków opłaca się rs. 117 k. 29.

Kopje aktu zajęcia dóbr powyżej opisanych wręczone zostały:

1. Dłużnikowi Boruchowi Bramsohn.
2. Piaścikowi Wójtowi gminy Kupiski.
3. Naczelnikowi Powiatu Łomżyńskiego W. Lindenbaum.
4. Pisarzowi Sądu Pokoju O-gu Łomżyńskiego Pinko.
5. Tewlowi Bramsohn ustanowionemu dozorcy.

Akta zajęcia tych dóbr zarejestrowane zostały w księdze hypotecznej dóbr ziemskich Łomżyca w dniu 15 (27) Lipca, a w kancelarji Trybunału w Łomży w dniu 19 (31) Lipca 1868 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału w Łomży w d. 18 (30) Września 1868 r. o godz. 10 z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Patron przy Trybunale tutejszym Maksymiljan Sankowski w Łomży zamieszkały, u którego jako też w biórze Pisarza Trybunału, bliższą wiadomość o warunkach sprzedaży powziąść można.

Łomża d. 19 (31) Lipca 1868 r.
Peplowski.

Po odbyciu trzech publikacji warunków licytacyjnych, wyrokiem Trybunału w Łomży na d. 17 (29) Października 1868 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia powyższych dóbr wyznaczony został na d. 2 (14) Stycznia 1869 r. na godz. 10 z rana na audjencji tegoż Trybunału w Łomży.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 6,834.

Łomża d. 7 (19) Grudnia 1868 r.
Peplowski, Pisarz Trybunału.

N. D. 8369. W dniu 23 Grudnia 1868 r. (4 Stycznia 1869 r.) o godzinie 0 rano, meble machoniowe i jesionowe, zegar, na Starym Mieście, w tymże dniu o godzinie 12 w południe, meble machoniowe i jesionowe; fortepian na Grzybowie, w d. 24 Grudnia 1868 r. (5 Stycznia 1869 r.) o godz. 10 rano, meble jesionowe, lipowe, zegar, samowar, i w d. 27 Grudnia (8 Stycznia) t. r. o godz. 10 rano, meble jesionowe, garderoba, na targu Muranów w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Popławski, Komornik,

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 8375. **Redakcja Gazety Handlowej** podaje do wiadomości powszechnej, że

KALENDARZ HANDLOWY
na rok 1869,

przesyła wszystkim żądającym czy to na prowincją lub też do Cesarstwa, za nadesłaniem do Redakcji:

Rsr. 1 za egzemplarz bez oprawy.
Rs. 1 kop. 25 za egzemplarz oprawny.

N. D. 8367. Młody i wykształcony **Agronom i Klassyfikatorowiec** z Akademji Rolniczej w Proskau w Szlązku, który już poprzednio w Poznańskiem i w Królestwie Polskiem samodzielnie zarządzał największemi gospodarstwami i okazać może **najchlubniejsze świadectwa,** poszukuje od 1-go Marca 1869 r. odpowiedniego dla siebie miejsca w Królestwie. Uprasza się o łaskawe zgłaszanie się do **Biόra Anonsów Rudolfa Mosse** w Berlinie, pod adresem **T. 3491.**

N. D. 8140.

RUSKIE
TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNIA
W PETERSBURGU,
z Kapitałem Zakładowym Rsr. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości domowych, towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw stratom od ognia, pod **bardzo korzystnemi warunkami.**

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się **na zasadach sprawiedliwych,** z wszelką możliwą szybkością

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskiem, pozwolenie Rządowej Instytucji asekuracyjnej, stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września r. b. nie jest więcej wymagane.

Generalny Agent,
MIKOŁAJ ROTWAND.

Bióro przy ulicy Elektoralnej w domu W. Feldhusen pod Nr. 14, (dawniej 745/6 obok gmachu Bankowego. 3—16601

N. D. 8208.

KORZYSTNE **UBEZPIECZENIA**

od Ognia — sum posagowych

Rent dożywotnych, oraz — Kapitałów pośmiertnych

z kombinacjami w kraju naszym dotychczas nieznanemi,

w Cesarsko-Królewskiem uprzywilejowanem

TRJESTEŃSKO-WENECKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ
ASSICURAZIONI GENERALI,

założone w roku 1831, zostającem pod kontrolą właściwych Rządów, **ze wszystkich podobnych zakładów najbardziej rozpowszechnionem na kontynencie Europejskim.**

Fundusz gwarancyjny Towarzystwa w większej części na nieruchomościach ulokowany, wynosi podług bilansu w Listopadzie 1868 r. ogłoszonego, blizko

28 Miljonów Guldenów Aujstrjacką Monetą,

a mianowicie:	
Kapitału zakładowego	**4,200,000**
Kapitału rezerwowego	**1,284,000**
Funduszu rezerwowego na pokrycie bieżących ubezpieczeń	**13,794,020**
Rocznego dochodu ze składek i procentów	**8,528,159**
Kapitał w roku 1867 ubezpieczony od ognia, gradu i transportu wynosi	**764,370,332.**

Suma przez **Towarzystwo po koniec 1867 r. wypłacona** tytułem wynagrodzeń wynosi, stosownie do corocznie ogłaszanych wykazów szczegółowych, przeszło **guld. aust. monetą 67,756,411. 47.**

Obniżenie składek przy ubezpieczeniach kapitałów pośmiertnych wynosi w roku bieżącym $78^{1}/_{4}$%.

Przy assekuracji **od ognia,** może każdy żądający ubezpieczenia prawem dozwolonego, dający rękojmię porządku i oględności **na wyjątkowo korzystne warunki** z wszelką pewnością liczyć.

Na wypadek strat, **Towarzystwo** zachowuje wzorowe postępowanie, tak w obliczeniu należytości, jako też spiesznem jej płaceniu; nie było zatem w Królestwie wypadku, **ażeby ktokolwiek z poszkodowanych narażonym został na sądowe, a nawet polubowne spory.**

Ustawy obowiązujące **zaspokajają zupełnie interes ubezpieczonych,** albowiem według zasadniczych podstaw tego Towarzystwa, niema ewentualności, któraby przyprowadzić mogła do materjalnej niemożności uiszczenia się z obowiązań.

Bliższe informacje udziela akredytowany Reprezentant Towarzystwa, Oberinspektor,

JULJUSZ K. OSTROWSKI.

Bióro Centralne dla Królestwa Polskiego, przeniesione zostało z ulicy Mazowieckiej **na Senatorską pod Nr. 471** c., plac obok Resursy Kupieckiej.

Warszawa, w Grudniu 1868 r. 2—18825

N. D. 8255.

CENY ZNIŻONE.

Na skutek otrzymanej wiadomości z fabryki Newskiej w Petersburgu, ceny

Świec Stearynowych Newskich,

w Składzie moim **zniżone** i odtąd na **na kop. 26,** dla osób biorących na raz jeden 4 pudy ustanowione zostały.

PP. handlujący biorący znaczniejsze partje, mogą na **wyjątkowo korzystne warunki** liczyć.

BERNARD DEKLER,
Skład Świec Stearynowych Newskich,
w Warszawie, ulica Graniczna Nr. 14 (nowy).

2—18951

W Drukarni Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

JUTRO DZIENNIK NIE WYJDZIE.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D 8268. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія, симъ объявляется, что въ присутствіи онаго 30 Декабря (11 Января) 1868/9 въ 12 часовъ утра, будутъ производиться торги in minus посредствомъ запечатанныхъ объявленій на 3-лѣтнею отдачу съ подряда съ 1 (13) Января 1869 г. очистки дымовыхъ трубъ въ Маримонтскихъ зданіяхъ, начиная торги примѣрно отъ 240 руб. въ годъ, на условіяхъ, которыя желающимъ будутъ предъявляемы Военно-Полицейскимъ Отдѣленіемъ Губернскаго Правленія во все дни кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ отъ 9 до 3 часовъ по полудни. Форма объявленія при семъ прилагается.

Г. Варшава, 10 Декабря 1868 года.
Вице-Губернаторъ, Даниловъ.
Совѣтникъ, Пухальскій.
Дѣлопроизводитель, Бернацкій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ . . . . за N. . . . опубликованнаго въ офиціяльныхъ газетахъ, симъ объявляю, что принимаю на себя трехъ-лѣтнею. начиная съ 1 (13) Января 1869 г. по тоже число 1872 года очистку дымовыхъ трубъ въ Маримонтскихъ зданіяхъ, въ окрестности Г. Варшавы, въ коихъ нынѣ размѣщены роты 7 Гренадерскаго Самогитскаго Полка за . . . руб. (прописью) въ годъ, подвергаясь всѣмъ обязанностямъ, поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ. которыя мнѣ въ точности известны. Доказательство (Банка или казначейства), на представленный временный залогъ въ . . . . рублей прописью . . . . при семъ представлаю. Доказательство сіе въ случаѣ отступленія отъ торговъ самъ получу обратно.

Мѣсто постояннаго жительсва моего въ . . . . . . (написать четко городъ, улицу. номеръ дома, число имя и фамилію).

N. D. 8269. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Казначейства симъ объявляется, что въ присутствіи онаго 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ 12 часовъ утра, будутъ произведены торги in minus посредствомъ запечатанныхъ объявленій съ гласною по распечатаніи ихъ объявленій переторжою на 3-лѣтнею отдачу съ подряда съ 1 Янв. 1869 года очистку ретирадныхъ мѣстъ въ Маримонтскихъ зданіяхъ, начиная торги примѣрно отъ 900 руб. въ годъ на условіяхъ которыя желающимъ будутъ предявляемы военно-полицейскомъ отдѣленіемъ Губернскаго Правленія во все дни кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ отъ 9 до 3 часовъ по полудни. Форма объявленія при сем прилагается.

Г. Варшава, 10 Декабря 1868 года.
Совѣтникъ, Пухальскій.
Дѣлопроизводитель, Бернацкій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ . . . . за N. . . . . опубликованнаго въ газетахъ симъ объявляю, что принимаю на себя трехъ-лѣтнею, начиная съ 1 (13) Января 1869 г. по тоже число 1872 г. очистку рейтирадныхъ мѣстъ въ Маримонскихъ зданіяхъ въ окрестности г. Варшавы въ коихъ нынѣ размѣщены роты 7 Гренадерскаго Самогитскаго Полка за . . . . . руб. (прописью) въ годъ, подвергаясь всѣмъ обязанностямъ, поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны. Доказательство (Банка или Казначейства) на представленный временный залогъ въ . . . . . руб. прописью . . . . при семъ прилагаю. Доказательство сіе въ случаѣ отступленія отъ торговъ самъ получу обратно. Мѣсто постояннаго жительства моего въ . . . . (написать четко городъ, улицу, номеръ дома, число имя и фамилію.

N. D. 8309. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго, 14 (26) Января 1869 года, будутъ проиводиться изустные торги на продажу 35 м. 109 прен. казенной земли, безъ строеній, расположенной при городѣ Рачки, Августовскаго Уѣзда, отъ пониженной на ¼ часть суммы, то есть отъ 1,020 р. 45 к., на прежнихъ условіяхъ, которыя напечатаны въ № 57. 62. и 69. Варшавскаго Дневника и № 9. 10. и 11. Сувалкскихъ Губернскихъ Вѣдомостей за 1868 годъ, съ тѣмъ только измѣненіемъ, что залогъ къ торгамъ долженъ быть представленъ въ 102 р. 5 к.

г. Сувалки Декабря 10 дня 1868 года.
Вице-Губернаторъ, Кипряновичъ.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Ассесоръ, Грабовскій.
Старшій Дѣлопроизводитель, Вышковъ.

N. D. 8224. *Главная Воспитательница Холмскаго Греко-Униятскаго Женскаго Училища.*

Хозяйственный Комитетъ Холмскаго Грекоуниятскаго Женскаго Училища, симъ объявляетъ, что на основаніи разрѣшенія начальника холмской учебной дирекціи отъ 2-го Декабря с. г. за N. 5704/5998 въ канцелярiи того же училища, 30 текущаго Декабря, въ 11 часовъ утра, будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій съ гласною по распечатаніи сихъ объявленій, между соискателями подавшими оныя переторжкою на отдачу съ подряда доставки потребныхъ для училища въ 1869 году съѣстныхъ и другихъ матеріаловъ и предметовъ, а именно:

663 п. 13 ф. воловаго мяса отъ 2 р. 40 к. за пудъ.
73 п. 19 лот. сахару отъ 8 р. за пудъ.
75 п. 2½ ф. бѣлаго хлѣба отъ 3 руб. за пудъ.
417 п. 22½ ф. ситняго хлѣба отъ 1 руб. 40 к. за пудъ.
1081 п. 17 ф. чернаго хлѣба отъ 1 руб. за пудъ.
41 п. 18 ф. коровьяго масла отъ 8 руб. 90 к. за пудъ.
36 п. 16 ф. простой соли отъ 1 руб. за пудъ.
4 п. бѣлой соли отъ 1 р. 20 к. за пудъ.
90 п. муки пшеничной отъ 2 р. за пудъ.
338 гарнцевъ гречневой крупы отъ 24 к. за гарн.
260 гарнц. пшена отъ 35 к. за гарнц.
182 гарнца ячьой крупы отъ 18 к. за гарн.
105 гарн. гороху отъ 18 к. за гарн.
22 п. 4 ф. рису отъ 4 р. за пудъ.
48 гарнцевъ шанной крупы отъ 44 коп. за гарн.
4 гарнца овсяной крупы отъ 50 к. за гарн.
9 п. ржаной муки отъ 1 р. 20 коп. за пудъ.
3 п. 17 ф. картофельной муки отъ 5 руб. за пудъ.
2 п. 32 ф. фасоли отъ 1 р. 20 к. за пудъ.
16 гарн. постнаго масла отъ 1 р. 25 к. за гарн.
4 п. подсолнечнаго масла отъ 6 руб. за пудъ.
14 п. 24½ ф. свиннаго сала отъ 7 р. 20 за пудъ.
7 ф. прованскаго масла отъ 30 к. за ф.
1 п. 30 ф. грибовъ отъ 24 р. за пудъ.
11 гарнц. топленаго свиннаго сала отъ 1 р. 60 к. за гарн.
60 п. 23 ф. свѣжей рыбы отъ 4 р. за пудъ.
3926 квартъ коровьяго молока отъ 5 к. за квар.
225 квартъ сметаны отъ 18 к. за квар.
1 пудъ снѣтковъ отъ 10 р. за пудъ.
78 квартъ дрозжей отъ 20 к. за квар.
984 сельдя отъ 4 к. за одинъ.
52 гарнца уксусу отъ 20 к. за гарн.
1 п. 30 ф. меду отъ 8 р. за пудъ.
133 копы яицъ отъ 75 к. за копу.
14 ф. перцу отъ 20 к. за фунт.
8 ф. лавроваго листа отъ 15 к. за фунт.
4 п. сушеныхъ сливъ отъ 2 р. 50 к. за пудъ.
20 гарнцевъ клюквы отъ 40 к. за гар.
6 ф. ваксы отъ 30 к. за ф.
60 лимоновъ отъ 5 к. за одинъ.
60 копъ яблокъ отъ 30 к. за копу.
576 апельсинъ отъ 6 к. за одинъ.
576 пряниковъ отъ 3 к. за одинъ.
110 корцевъ картофли отъ 1 р. 50 коп. за кор.
14 корцевъ бураковъ отъ 1 р. 80 к. за кор.
14 корцевъ моркови 2 р. 70 к. за кор.
3½ корца луку отъ 4 р. за кор.
3 корца петрушки отъ 1 р. 90 к. за кор.
3 корца хрѣну отъ 1 р. 50 к. за кор.
57 копъ огурцовъ отъ 25 к. за копу.
55 копъ капусты отъ 90 к. за копу.
1680 арш холста (фабрики Жерандовскаго) отъ 30 к. за арш.
695 арш. каленкору бѣлаго отъ 24 к.
400 арш. бумазей отъ 27½ к. за арш.
500 арш. каленкору бѣлаго отъ 30 к. за арш.
140 арш. чорнаго рипсу отъ 55 к. за аршинъ.
400 арш. тику отъ 28 к. за арш.
700 арш. англійскаго поплину отъ 75 к. за арш.
320 арш. подкладочнаго холста отъ 25 к. за арш.
400 паръ козловыхъ башмаковъ отъ 80 к. за пару.
40 ф. чулочной бумаги отъ 1 р. 35 к. за фунт.
67 гребешковъ густыхъ отъ 12½ к. за одинъ.
67 гребешковъ рѣдкихъ отъ 12½ к. за одинъ.
67 зубныхъ щеточекъ отъ 7½ к. за одинъ.
4 ф. прованскаго масла для волосъ отъ 30 к. за фунт.
4 ф. бумаги для наметокъ отъ 1 р. 20 к.
3 ф. чорныхъ нитокъ отъ 1 р. 50 к. за фунт.
2 ф. бѣлыхъ нитокъ отъ 1 р. 20 коп. за фунт.
15 дюжинъ катушекъ машинныхъ чорныхъ нитокъ отъ 1 р. 50 к. дюж.
30 дюжинъ катушекъ машинной бумаги отъ 1 р. 50 к. за дюж.
12 дюжинъ пачекъ машинныхъ иголокъ отъ 90 к. за дюж.
1700 арш. бѣлой широкой тясмы отъ 1 к. за арш.
1700 арш. бѣлой средней тясмы отъ 1 к. за арш.
1200 арш. бѣлой узкой тясмы отъ ½ к. за арш.
1300 арш. чорной широкой тясмы отъ 1½ коп.
40 коробочекъ крючковъ къ платьямъ отъ 35 к. за одну.
67 напарстковъ отъ 2 к. за одну.
67 бумажекъ иголокъ отъ 7½ коп. за одну.
95 бумажекъ булавокъ отъ 15 за одну.
160 дюжинъ голандскихъ пуговицъ отъ 3 к. за дюж.
800 шнурковъ къ башмакамъ отъ 1 коп. за одинъ.
2 ф. китоваго уса отъ 1 р. 80 к. за ф.
6 дюжинъ катушекъ красной бумаги отъ 30 к. за дюж.
107 кубическихъ трехъ аршинной мѣры саженей дубовыхъ дровъ 7 р. за саж.
130 гарн. керасину 1-го сорта отъ 1 р. за гар.
6 пуд. 10 ф. сальныхъ свѣчей отъ 7 р. 20 за пуд.
3 п. 10 ф. стеариновыхъ свѣчей отъ 11 р. 50 к. за пуд.
15 п. 12 ф. мыла отъ 5 р. за пуд.
2. п. 15 к. ф. крохмалу отъ 5 р. 50 к. за пуд.
20 ф. синьки отъ 90 к. за ф.
16 пильныхъ щетокъ отъ 20 к. за одну.
33 половыхъ щетокъ отъ 26 к. за одну.
32 пары жесткихъ половыхъ щетокъ 60 к. за пару.
66 ф. сухой краски отъ 40 к. за ф.
20 ф. воску отъ 50 к. за ф.
15 дюжинъ коробочекъ сѣрниковъ отъ 24 к. за дюж.
5 копъ метелъ отъ 1 р. 20 к. за копу.
17 стопъ бѣлой бумаги 1-го сор. 3 р. за стопу.
50 стопъ бумаги 2-го сор. отъ 2 руб. за стопу.
40 копъ гусиныхъ перьевъ отъ 20 коп. за копу.
80 дюжинъ карандашей 2-го сор. отъ 40 к. за дюж.
6 дюжинъ карандашей 1-го сор. 1 р. 20 коп. за дюж.
160 кусковъ резины отъ 2½ к. за кус.
104 бутылки чернилъ отъ 20 к. за бут.
2. ф. губки отъ 4 р. за ф.
16 перочинныхъ ножиковъ отъ 75 коп. за одинъ.
16 ф. сергучу отъ 1 р. 20 к. за ф.
10 пачекъ канвейныхъ иголокъ отъ 30 к. за пачку.
5 ф. бумажныхъ нитокъ для вязанія тамбуромъ отъ 1 р. 65 к. за ф.

Желающій принять на себя означенную поставку обязанъ къ назначенному для торговъ сроку представить или прислать на руки Главной Воспитательницы Холмскаго Женскаго Училища запечатанное сургучемъ объявленіе составленное по прилагаемой у сего формѣ и написанное на гербовой тридцати, копѣечнаго достоинства бумагѣ, съ поясненіемъ въ таковомъ цифрами и прописью цѣнъ, по какимъ принимаетъ на себя поставку.

Къ означенному объявленію долженъ быть приложенъ временный залогъ равняющійся одной десятой части смѣтной суммы, т. е. 1,006 р. 98½ к. с. наличными деньгами или установленными для сего кредитными билетами дозволенными по существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною, или же квитанціею о внесеніи этой суммы въ подлежащее казначейство. Подрядъ останется за предложившимъ на торгахъ самую низшую цѣну и за тѣмъ принявшій подрядъ имѣетъ право получить обратно изъ внесеннаго временнаго залога одну десятую часть отъ суммы, какая будетъ имъ уступлена на торгахъ. Залоги же въ прочихъ участвовавшихъ въ торгахъ лицъ, будутъ возвращены имъ немедленно по окончаніи торговъ.

Окончательный срокъ для подачи объявленій назначается до 11 часовъ утра того дня, въ который назначены торги.

Такъ какъ по распечатаніи представленныхъ къ сроку для торговъ объявленій, произведена будетъ между подавшими объявленія соискателями, гласная переторжка отъ самыхъ выгоднѣйшихъ для казны цѣнъ, то подавшій объявленіе долженъ лично, или посредствомъ уполномоченнаго законнымъ порядкомъ повѣреннаго, явиться къ сроку назначенному для торговъ и до производства таковыхъ подписать торговыя условія въ доказательство знанія оныхъ. Тотъ, кто не представитъ къ назначенному сроку запечатаннаго объявленія не будетъ допущенъ къ гласной переторжкѣ.

Объявленія поданныя, или присланныя послѣ истеченія назначеннаго срока, или не по формѣ составленныя, или съ подчистками, писанныя цифрами безъ прописи, или заключающія въ себѣ предложенія противныя торговымъ условіямъ, наконецъ, представленныя безъ пріощенія къ онымъ доказательства на внесенный временный залогъ какъ незаконныя принимаемы не будутъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны сверхъ залоговъ предстивить удостовѣреніе подлежащихъ властей, что они дѣйствительно занимаются подрядами и что подряды эти выполняются ими съ должною аккуратностію и добросовѣстностію, а также имѣютъ ли они какое либо движимое или недвижимое имущество, не находящееся подъ залогомъ (смотр. при концѣ).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Хозяйственнаго Комитета Холмскаго Женскаго Училища отъ 4-го Декабря с. г. за N. 715, симъ заявляю, что я нижеподписавшійся желаю принять на себя поставку нужныхъ для того же Училища въ 1869 г. разныхъ матеріаловъ и предметовъ, по слѣдующимъ цѣнамъ:

Одинъ пудъ воловаго мяса р. . . . к. . . (прописью).
и. т. д.).

Соглашаясь во всѣмъ на установленныя по сему предмету условія.

Залогъ въ размѣрѣ 1,006 р. 98½ коп. (прописать словами) (или же квитанцію N. казначейства въ полученію 1,006 руб. 98 ½ к. залоговыхъ денегъ) у сего прилагаю и таковой самъ готовъ получить, если торги за мною не останутся, или же прошу выслать на мой счетъ (указать адресъ, прописавъ ясно и четко). Постоянное мое жительство (написать гдѣ и за симъ пояснить, гдѣ и когда объявленіе составлено, на которомъ четко подписать свое имя, отечество и фамилію.

Г. Холмъ, 4 Декабря 1868 года.
Главная Воспитательница,
М. Номя.

Торговыя условія по сему предмету могутъ быть разсматриваемы въ канцеляріи Холмскаго Женскаго Училища ежедневно, въ служебное время, за исключеніемъ воскресныхъ, табельныхъ и праздничныхъ дней.

N. D. 8306. *Контора Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя.*

Въ конторѣ Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя, будетъ производиться торгъ 19, а переторжка 24 чиселъ сего Декабря, на набивку двухъ Госпитальныхъ ледниковъ льдомъ, а потому изъявившіе желаніе принять на себя эту операцію, могутъ явиться въ выше прописанные числа въ 11 часовъ утра, съ законными залогами.

Варшава 13 Декабря дня 1868 года.
Смотритель Госпиталя,
Подполковникъ, Тарашковъ.

N. D. 8335. *Управленіе Интендантскаго Склада.*

Въ Интѣндантскомъ Складѣ, находящемся въ Александровской Цитадели, будетъ произведена 23 Декабря (4 Января) 1868/9 г. въ 10 часовъ утра, аукціонная продажа негодныхъ обвязочныхъ матеріаковъ, принадлежащихъ купцамъ: Варшавскому, Малкіелю и Купеческому сыну Урлову.

г. Варшава 8 Декабря 1868 года.
За Главнаго Смотрителя,
Статскій Совѣтникъ, Смирновъ.

N. D. 8202. *Naczelnik Powiatu Petrokowskiego.*

W wykonaniu reskryptu Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego z dnia 28 Listopada (9 Grudnia) r. b. N. 6217, podaje się do powszechnej wiadomości, że w dniu 7 (19) Stycznia 1869 r. poczynając od godziny 11-ej z rana w biurze Naczelnika Powiatu Petrokowskiego, odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje licytacja in plus na oddanie dóbr Łękawa i Zawadów położonych w Powiecie tutejszym w trzech-letnią dzierżawę, poczynając

od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. po tenże dzień i miesiąc 1872 r.

Dobra pomienione położone są w odległości od 7 do 9 wiorst, od miasta Kamieńska od 5 do 8 wiorst, od miasta Bełchatowa od 10 do 14 wiorst, od stacji drogi żelaznej Gorzkowice i 23 wiorst od miasta Gubernjalnego Petrokowa.

Licytacja rozpocznie się od obniżonej o ¼ część pierwotnej sumy rocznego dochodu, tó jest od rs. 2,226 kop 37.

Osoby pragnące uczestniczyć w tej licytacji, obowiązane są przed jej rozpoczęciem złożyć w jednej z Kas skarbowych vadium równe ¼ części oznaczonego do licytacji rocznego dochodu to jest rs. 557 i kwit sznurowy dołączyć do deklaracji.

Utrzymujący się przy dzierżawie obowiązany będzie w pięć dni po otrzymaniu zawiadomienia o zatwierdzeniu protokułu licytacyjnego, dokompletować vadium na kaucję do wysokości, równej ustanowionemu na licytacji rocznemu dzierżawnemu dochodowi i podatkom oraz składkom należnym rocznie z tych dóbr pod skutkami ogłoszenia nowej na tę dzierżawę na jego rachunek i risiko licytacji i odpowiedzialnością wyrażoną w warunkach licytacyjnych, jakie do tej dzierżawy zatwierdzone zostały.

Warunki o jakich mowa, przejrzeć można w biurze Powiatowym w Petrokowie w godzinach służbowych z wyjątkiem dni świątecznych.

Do tej dzierżawy należy gorzelnia sytuowana w folwarku Łękawa z aparatem miedzianym.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w trzechletnią dzierżawę dobra Łękawa i Zawadów za sumę roczną (wyrażić literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Zaświadczenie Kasy N. na złożone vadium rubli NN. dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę) lub o wysłanie na mój koszt pocztą do N. upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać gdzie).

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku N.

Podpisać imie i nazwisko.

Deklaracje podskrobane i niewyraźne, oraz przysłane lub przedstawione później jak o godzinie 11 z rana w dniu do licytacji oznaczonym, za nieważne uznane zostaną.

Petrokow dnia 6 (18) Grudnia 1868 r.
Major, Ninitin.
Pomocnik, Harasimowicz.

N. D. 8312. *Гродиское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи журнальнаго постановленія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ 29 Ноября с. г. за № 9369, объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что 16 (28) Января 1869 года, въ 11 часовъ утра въ присутствіи Управленія Гродискаго Уѣзда въ г. Мщоновѣ, будутъ производиться посредствомъ опечатанныхъ объявленій торги на подрядъ починки Скотобойни мясныхъ и хлѣбныхъ рядовъ въ г. Вискиткахъ, на которую починку утверждены Губернскимъ Правленіемъ смѣты а именно:

На починку скотобойни въ 256 руб. 80 коп.

На починку мясныхъ рядовъ, 1,226 руб. 33 коп.

И всего на 1,483 руб. 13 коп.

Прописью тысяча четыреста восемдесятъ три руб. тринадцать коп.

Затѣмъ желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны въ назначенномъ мѣстѣ и срокѣ, сложить въ руки Начальника Уѣзда, или заступающаго его мѣсто объявленіе на гербовой бумагѣ 15 коп. чисто и разборчиво написанное и опечатанное, съ приложеніемъ квитанціи казначейства, или Городской касы, на представленный залогъ соразмѣрно $^1/_{10}$ части смѣтной сумы, т. е. 150 руб. который не устаявшему при подрядѣ позасвидѣтельствованію, будетъ немедленно возвращенъ, а устоявшегося отправленъ на сохраненіе въ Польскій Банкъ по полнѣніи до ⅕ части заявленной сумы. Форма объявленія прилагается съ тѣмъ присовокупленіемъ, что еслибы объявленіе было не по этой формѣ, неразборчиво, съ исправленіемъ или прибавкою другихъ какихъ либо условій и наконецъ по аукціонномъ срокѣ, то будутъ признаны не правильными.

На конвертѣ объявленія, должны быть кромѣ подписи замѣщены слова: „Объявленіе о подрядѣ на починку Скотобойны мясныхъ и хлѣбныхъ рядовъ въ г. Вискитки".

Смѣты и прочія условія, могутъ быть пересмотрены въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней.

г. Мщоновъ 9 Декабря 1868 года.
за Начальника Гродискаго Уѣзда,
Помощникъ, (. . . . .)
Дѣлопроизводитель, Форнальскій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Гродискаго Уѣзднаго Управленія отъ 9 Декабря 1868 г. за № 8185, прилагая квитанцію № Казначейства на представленный мною залогъ въ количествѣ сто пятдесять руб. сер. (150 руб. сер.) объявляю, что обязываюсь взять подрядъ починки въ г. Вискиткахъ мясныхъ и хлѣбныхъ рядовъ за а Скотобойни за руб. или обоихъ за суму (здѣсь выписать суму цифрою и буквами) и что работы произведу согласно смѣтамъ, соглашаюсь въ полнѣ на условія для этого подряда предписанныя, мѣсто постояннаго моего жительства есть въ N. писано въ N-дня мѣсяца 1869 г.

N. D. 8290. *Управленіе Ловичскимъ Княжествомъ.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи Управленія Ловичскимъ Княжествомъ, въ фабричномъ посадѣ Лышковицы, Ловичскаго Уѣзда 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ 12 часовъ утромъ, производиться будутъ публичные торги (in minus), на поставку въ теченіи 1869 г. разныхъ припасовъ, какъ то фуража для лошадей въ Скерневицкомъ Дворцѣ, кормли для фазановъ въ фазаньемъ дворѣ и дригихъ птицъ, а именно:

а) Сѣна около 275 центнаровъ въ годъ.
б) Соломы ржанной прямой около 144 цент. въ годъ.
в) Пшеницы около 28 четвертей въ г.
г) Ячменя около 18 четв. въ г.
д) Овса около 122 четв. въ г.
е) Гречихы около 1 четв. въ г.
ж) Проса ½ четв. въ г.
з) Просяныхъ крупъ около 2 четв. въ г.
п) Курьихъ яйцъ свѣжихъ около 140 копъ.

Публичные торги будутъ производиться in minus по слѣдующимъ цѣнамъ:

Одинъ центнаръ сѣна . . .	1 р. с.
„ „ соломы. . . .	90 к.
Четверть одна пшеницы. . .	12 р.
„ „ ячменя	8 р.
„ „ овса	5 р. 50 к.
„ „ гречихы. . .	8 р. 90 к.
„ „ проса	7 р. 90 к.
„ „ прося. крупъ.	15 р.
Курьихъ яйцъ копа	90 к.

Поставка припасовъ свѣжихъ и здоровыхъ, должна послѣдонать непремѣнно въ означенный срокъ, въ городъ Скерневицы, Звѣринецъ и Фазаный дворъ на счетъ подрядчика, по предварительномъ его о томъ увѣдомленіи.

Уплата наличныхъ, за поставку припасовъ, будетъ производиться изъ казначейства Управленія Ловичскимъ Княжествомъ, въ трехъмѣсячныхъ срокахъ: по представленіи подрядчикомъ расчета, согласно цѣнамъ опредѣленнымъ на публичныхъ торгахъ и оправданнаго квитанціями принимающихъ припасы.

Лица желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны явиться въ означенный срокъ въ присутсвіи Управленія Ловичскимъ Княжствомъ и представить залогъ 100 р. с. наличными или процентными бумагами.

Залогъ представленъ лицемъ за которомъ состоятся торги, будетъ оставленъ на храненіе въ казначействѣ Ловичскаго Княжества, другіе же залоги по окончаніи торговъ, немедленно будутъ участвующимъ въ торгахъ вовращены.

Лышковицы, Декабря 10 (22) дня 1868 г.
Помощникъ Управляющаго Княжествомъ, Колежскій Совѣтникъ,
Стефановичъ.

N. D. 8314. *Маковское Уѣздное Управленіе.*

Объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что на отдачи въ арендное содержаніе дохода Маковской экономической касы отъ убоя скота, съ 1 (13) Января 1869 года по 1 (13) Января 1872 года, будутъ производиться изустные торги въ Маковскомъ Уѣздномъ Управленіи 14 (26) Января 1869 г. въ десятъ часовъ утра, отъ суммы 617 р. с. годичной арендной платы. Желающіо взять этотъ доходъ въ аренду, должны предъявить квитанцію на внесенный ими налиличными деньгами залогъ въ 61 р. 70 к. с. въ Маковскую или другую городскую касу, или въ какое либо окружное казначейство, залогъ этотъ тѣмъ, за которыми несостоя аренда, будетъ немедленно возвращенъ; тотъ же кто предъявитъ самую выгодную цлату, обязанъ будетъ, тотчасъ по утвержденіи торговаго протокола, и прежде заключенія съ нимъ контракта, представить залогъ равняющійся ⅕ части годичной арендной платы. Желающія приступить къ торгамъ, могутъ видѣтъ торговыя условія въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, исключая воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Маковъ, Декабря 10 дня 1868 г.
за Начальника Уѣзда, (. . . . .).

N. D. 8316. *Магистратъ Губернскаго Города Сувалокъ.*

Такъ какъ назначены сего числа торги на отдачу въ трехлѣтнее арендное содержаніе дохода здѣшней городской касы со скотобойни отъ убоя на ней разнаго роду скота, начиная торги отъ суммы 2,770 р 38 к. с. въ годъ по неявкѣ желающихъ не состоялись, то Магистратъ симъ объявляетъ, что таковые торги назначены 7 (19) Января будущаго 1869 г. въ 10 часовъ утра.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ обязаны представить лично или прислать запечатанныя объявленія составленныя по прилагаемой при семъ формѣ, четко и разборчиво написанное безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ вмѣстѣ съ казначейскими квитанціями въ представленіи залога въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части объявленной отъ торговъ суммы, кто не удержится при торгахъ, тому залогъ будетъ возвращенъ до закрытья торговаго производства а за кимъ останутся торги, тотъ пополнитъ свой залогъ до ¼ части приторговавшей суммы для отсылки въ Польскій Банкъ на храненіе до истеченія срока контракта.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата Губернскаго г. Сувалокъ отъ 3 (15) Декабря с. г. обязываюсь взять въ трехлѣтнее съ 1 (13) Января 1869 г. арендное содержаніе доходъ Сувалкской городской касы со скотобойни отъ убоя на ней разнаго рода скота за сумму . . . р. с. въ годъ (написать прописью) на условіяхъ изъясненныхъ въ торговыхъ кондиціяхъ. Квитанцію (такого то) казначейства въ представленіи залога въ количествѣ . . . р. с. при семъ прилагаю, каковые деньги въ случаѣ не оставленія за мною торговъ, прошу возвратить мнѣ на руки или отослать по почтѣ (туда то) которое имѣю въ N. число, мѣсяцъ и годъ (имя и фамилія).

Г. Сувалки, Декабря 8 (20) дня 1868 г.
Президентъ, (. . . . .).

N. D. 8365. *Начальникъ Яновскаго Уѣзда.*

Люблинское Губернское Правленіе симъ объявляетъ, что въ присутствіи Управленія Начальника Яновскаго Уѣзда 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ четвертомъ срокѣ публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ по поставкѣ продовольствія для арестантовъ Яновской тюрьмы въ теченіе однаго годз, съ 1 (13) Января 1869 г. по 31 Декабря (12 Января) 1869/70 г. включительно, отъ возвышенной цѣны за дневную порцію одного арестанта девяти съ половиною копѣйки.

Затѣмъ всякій желающій участвовать въ торгахъ обязанъ представить на руки Секретаря Управленія Начальника Яновскаго Уѣзда или прислать по почтѣ до 12 часовъ утра 30 Декабря (11 Января) 1868/9 г. запечатанное объявленіе съ приложеніемъ къ оному казначейской квитанціи въ полученіи залоговой суммы четыреста рублей наличными деньгами или другими документами дозволенными къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

Условія къ предстоящимъ торгамъ могутъ быть желающими разсмотриваемы ежедневно въ служебное время за исключеніемъ воскресныхъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ присутствіи Управленія Начальника Яновскаго Уѣзда.

Объявленія желающихъ торговаться должны быть составлены по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства безъ всякихъ подчистокъ и исправленій, надлежаще запечатаны сургучемъ въ конвертѣ на имя „Начальника Яновскаго Уѣзда" съ изложеніемъ на конвертѣ словъ: „Объявленіе на поставку продовольствія для арестантовъ Люблинской тюрьмы.

Предположенная въ объявленіи сумма должна быть прописью изложена.

Объявленія написанныя не по указанной формѣ, заключающія въ себѣ какія либо отмѣтки и условія, подчищенныя или прочеркнутыя строки, а равно такія къ которымъ не будутъ приложены казначейскія квитанціи въ полученіи отъ нихъ залоговой суммы, будутъ считаться неформальными, останутся безъ послѣдствій какъ не дѣйствительныя.

Объявленія представленныя уже послѣ 12 часовъ 30 Декабря (12 Января) 1868/9 года во все не будутъ приняты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 5 (17) Декабря 1868 года за N. 9173, симъ извѣщаю, что я обязуюсь взять въ подрядъ продовольствіе для арестантовъ Яновской тюрьмы въ теченіе однаго года съ 1 (13) Января 1869 по 31 Декабря (12 Января) 1869/70 г. включительно за цѣну продовольствія однаго арестанта въ сутки (тутъ выписать цѣну прописью и цифрами) и принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ, квитанцію N. казначейства въ полученіи имъ залоговой суммы четыреста (400) рублей чего прилагаю, и таковую желаю самъ получить на случай если торги за мною не останутся (или же прошу выслать оную на мой счетъ въ N.).

Постоянное мое жительство въ N. писано мною въ N. мѣсяца N. дня N. 1868 года.

(Подпись): Имя и фамилія.
Г. Яновъ, 10 (22) Декабря 1868 года.
за Совѣтника, Цвиклинскій.
Дѣпроизводитель, Ключинскій.

N. D. 8373. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny z Królikowskich po Józefie Parzelskim pozostałej wdowy, w mieście Kaliszu Gubernji Warszawskiej zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ludwika Holca Mecenasa, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu dwóch sum: jednej rs. 600 i drugiej rs. 784 k. 5, czyli ogólnej sumy rs. 1,384 k. 5, z procentem i kosztami od Aleksandra Wołowskiego i Juljanny Wołowskiej, obywateli, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1109 położonej, tamże zamieszkałych, protokułem Michała-Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 16 (28) i 18 (30) Czerwca 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Grzybowskiej i Waliców narożnie pod Nr. 1109 na gruncie emfiteutycznym w Cyrkule policyjnym i administracyjnym 7, pod jurisdykcją Sądu Pokoju O-gu i miasta Warszawy Wydziału 2, w parafji S-go Karola Boromeusza położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Aleksandra i Juljanny rodzeństwa Wołowskich należąca i w tychże posiadaniu (lecz dochody z takowej pobierane są przez Komisarza Administracyjnego na pokrycie kosztów i strat Skarbu Królestwa, z tytułu stawianej kaucji za Salwianem Jakubowskim) zostająca, — poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr 16000 mająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana, karpiówką kryta, komin murowany mająca.
2. Oficyna a raczej domek o parterze, masiv murowany holenderką kryty, dwa kominy murowane mający.
3. Brama z drzewa z daszkiem.
4. Mur z cegły, do którego od podwórza przybudowane są komórki z drzewa deskami kryte.
5. Chlewek z bali do tegoż muru dotykający, częścią dachówką holenderką, a częścią deskami kryty.
6. Komorka z drzewa gontami kryta.
7. Brama z furtką od ulicy Waliców na słupach murowanych.
8. Dom od ulicy Waliców masiv murowany, karpiówką kryty, o trzech kominach murowanych.
9. Dom murowany holenderką kryty, trzy kominy murowane mający.
10. Zabudowanie murowane holenderką kryte, z kominem murowanym.
11. Zabudowanie murowane karpiówką kryte.
12. Zabudowanie z bali stanowiące w połowie szopę, a w połowie domek mieszkalny z jednym kominem murowanym.
13. Komórka z desek gontami kryta.
14. Zabudowanie z desek gontami kryte, z kominem murowanym o jednej facjacie.
15. Kloaka z desek deskami kryta, z tyłu której urządzony jest śmietnik z bali, z boku zaś przybudowany chlewek deskami kryty.
16. Zabudowanie z desek deskami kryte.
17. Komórki w części z desek i sztachet zbudowane.
18. Zabudowanie murowane holenderką kryte, z kominem murowanym.
19. Ogród owocowy, warzywny, sztachetami ogrodzony, z takąż bramą, w którym jest drzewek owocowych i dzikich około sztuk 40, oraz altana z łat.
20. Studnia balami cembrowana, z korbą żelazną, ogrodzenie ze słupków mająca, w którem stoją dwa drzewa dzikie.
21. Ogródek sztachetami oddzielony, w którym jest altana winem dzikiem obrosła, a w tej są ławki i stołki z desek.
22. Kloaka z desek, karpiówką kryta.
23. Komórka z łat, częścią ze sztachet zbudowana, deskami kryta.
24. Komórek dwie z łat, pod półdachem, deskami krytych.
25. Zabudowanie deskami kryte.
26. Podwórze brukowane.

W nieruchomości tej jest 24-ch lokatorów, z imion i nazwisk, oraz cenę najmu uiszczających i w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ludwika Holc, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału

Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału 2-go, w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 20 Września (2 Października) 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 8 (20) Grudnia 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ludwik Holc, Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 3 (15) Października 1866 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 3 (15) Października 1866 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w dniach 8 (20) Grudnia 1866 roku, 22 Grudnia (3 Stycznia) 1866/7 r. i 5 (17) Stycznia 1867 roku, wyznaczony został termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 27 Lutego (11 Marca) 1867 roku. Termin ten wszakże z powodu wyniesionego przez Prokuratorję sporu o nakazanie taksy i o zmianę warunków licytacyjnych, nie przyszedł do skutku. Trybunał bowiem wyrokiem z dnia 2 (14) Stycznia 1867 r. sporządzenie taksy nieruchomości Nr. 1109 nakazał i poprawienie warunków licytacyjnych w tem rozporządził, iż licytacja ma się rozpocząć od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego, żądanie zaś Prokuratorji co do wykreślenia z § 4 warunków oddalił. Prokuratorja w tym ostanim punkcie, odwołała się do Sądu Apelacyjnego. Po załatwieniu wszakże tego sporu w zgodny sposób, to jest po przychyleniu się ekstrahentki do żądania Prokuratorji, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 22 Marca (3 Kwietnia) 1868 r. na ilacją zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia, wspomnionej powyżej nieruchomości na dzień 6 (18) Maja 1868 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I-ym tegoż Trybunału. w miejscu zwykłych posiedzeń oznaczył. W powyższym terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 12,000, jako od ceny przez ekstrahentkę podanej, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wykryć się mającego.

Warszawa dnia 8 (20) Kwietnia 1868 r

Pisarz Trybunału.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w powyższym terminie przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1109 w Warszawie położonej, Trybunał rzeczoną nieruchomość tymczasowo Ludwikowi Holc, Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 12,000 przysądził, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 24 Czerwca (6 Lipca) 1868 roku godzinę 10 z rana w Wydziale I-ym Trybunału wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału powyżej wskazanem, a licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego. Vadium do licytacji rs. 1,200.

Warszawa dnia 13 (25) Maja 1868 roku.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski

Termin powyższy z powodu wyniesionego sporu o taksę ze strony Aleksandra i Juljanny rodzeństwa Wołowskich, wywłaszczonych dłużników, nie przyszedł do skutku. Po sporządzeniu taksy przez biegłych i jej doręczeniu obrońcy wywłaszczonych dłużników, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem na ilację w d. 9 (21) Września 1868 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1109 w Warszawie położonej wyznaczył na d. 14 (26) Października 1868 roku godz. 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w wydziale I. Licytacja rozpocznie się w tym terminie od sumy 13,998 rs. jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium do licytacji rs. 1,200.

Warszawa d. 17 (29) Września 1868 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Termin powyższy, na skutek wyniesionego ze strony wywłaszczonych dłużników sporu, odraczonym został wyrokiem Trybunału Cywilnym w Warszawie z d. 14 (26) Października 1868 r. do miesiąca jednego, licząc od daty zapadnięcia wyroku. Po upływie tego czasu tenże Trybunał wyrokiem na ilacją w d. 9 (21) Grudnia 1868 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1109 w Warszawie położonej na d. 13 (25) Stycznia 1869 r. godz. 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziela I wyznaczył. Licytacja rozpocznie sie w tym terminie od sumy rs. 13,998 jako $^2/_3$ części szacunku, taksą biegłych wykrytego. Vadium do licytacji rs. 1,200.

Warszawa d. 18 (30) Grudnia 1868 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8351. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jakóba Hantower obywatela i kupca w Warszawie przy ulicy Solnej pod N. 805 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefata Magnuskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 523 przy ulicy Podwale zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,200 t. j. rs. 1,000 w akcjach kolei żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej z 15 kuponami procentowemi i 9 kuponami dywidendowymi, zaś rs. 200 w gotowiźnie z procentem 5% od dnia 1 Czerwca n. s. 1866 r. i kosztów od Adama Myszkowskiego, właściciela dóbr ziemskich Starogród z przyległościami, w Okręgu Siennickim, gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 798b. u matki swej Ludwiki Myszkowskiej obrane mającego, protokołem Walentego Suprynіewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w d. 3 (15) Września 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Starogród, składające się z wsi i folwarku Starogród, oraz wójtostwa Swiderszczyzna i młyna, w Okręgu Siennickim, powiecie Stanisławowskim, gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego, w mieście Mińsku posiedzenia swe odbywającego, w gminie Wielgolas, parafii Latowicz położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Adama Myszkowskiego należące i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, mają rozległości około włók miary nowopolskiej 22, albo dziesiatyn 337 gruntu ornego, lasu około mórg 20, albo dziesiatyn 10, łąk około włók 2 albo dziesiatyn 30, ogrody, siedliska i zabudowania zajmują około włók 2 czyli dziesiatyn 30, gruntu po wyciętym lesie około włók 15 albo dziesiatyn 229, wody, drogi, miedze i nieużytki około włók 3 albo dziesiatyn 46.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa parterowy gontami kryty, dwa kominy murowane mający.

2. Oficyna z drzewa parterowa, gontami kryta, dwa kominy murowane mająca, w której mieści się kuchnia i mieszkanie dla oficjalistów.

3. Dom czworak z drzewa, gontami kryty, jeden komin murowany mający.

4. Dom z drzewa parterowy czworak zwany, słomą pokryty, który w połowie zajmowany jest przez ludzi dworskich, a w drugiej należy do uwłaszczonych.

5. Dom czworak parterowy z drzewa, słomą poszyty, o jednym kominie murowanym i ten w jednej czwartej części parobcy dworscy zajmują, a reszta do uwłaszczonych należy.

6. Karczma z zajazdem z drzewa, gontami kryta, w tej mieszka Jakób Całka propinator, za kontraktem na piśmie od Ś-go Jana r. b. na rok jeden i płaci rocznie rub. sreb. 250 dworowi.

7 Kuchnia razem z pomieszkaniem z drzewa gontami kryta.

8. Stajnia i wozownia z drzewa, gontami kryta.

9. Obora z drzewa słomą poszyta.

10. Wołownia z drzewa słomą poszyta

11. Owczarnia z drzewa słomą poszyta.

12 Stodoła z drzewa słomą poszyta, w której jest maszyna młocarnia wraz z sieczkarnią, a przy niej kierat pod słomą krytą.

13. Stodoła takaż sama jak poprzednie.

14. Spichrz z drzewa gontami kryty.

15. Szopa słomą kryta bez ścian.

16. Kurniki z drzewa słomą poszyte.

17. Chlewiki z drzewa gontami pokryte.

18 Piwnica w ziemi z kamiemi murowana, gontami kryta.

19. Studnia drzewem cembrowana pod daszkiem drewianym z gont, z kołem drewnianem.

20. Studnia druga również drzewem cembrowana z żurawiem.

21 Ogród warzywny i owocowy, w części kamieniami a w części sztachetami z łat rzniętych ogrodzony, w którym mieści się drzew fruktowych około sztuk 100, lodownia w ziemi wykopana, drzewem cembrowana pod dachem słomianym raz, sadzawka niezarybiona.

22. Ogrodzenia około dworu ze sztachet w słupy drewniane, klomb z kwiatów barjerką drewnianą ogrodzony.

W tej wsi osiadłych jest włościan 34, którzy posiadają grunta i zabudowania, po szczególe w akcie zajęcia z imion i nazwisk wymienieni.

Nadto czterech łanowych czyli sołtysów, wreszcie znajduje się 17 pustek, każda po mórg 7½ po dawnych gospodarzach, jest również 16 nowo obdarowanych, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Wójtostwo Swiderszczyzna.

Podług wykazu hypotecznego dawniej egzystujące, obecnie w części wcielone do młyna, a w części do gruntów ogólnych folwarcznych.

M ł y n.

Młyn wodny o 2 gankach, jeden do mielenia, a drugi jagielnik z drzewa gontami kryty, w którym mieści się i mieszkanie o jednym kominie murowanym.

Budynek z drzewa słomą poszyty, w tym mieści się stodoła i obora, w którym mieszka Szmerek Jabłonka młynarz, za kontraktem prywatnym na lat sześć, poczynając od S-go Michała 1865 r. za cenę roczną dzierżawną rs 250, ma do tego dodane mórg 12 gruntu. Młyn ten urządzony jest na rzece Swider.

Szopa słomą kryta.

W tych dobrach nadto są jeszcze osiedli koloniści na gruntach po wyciętym lesie i tych jest 6-ciu z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego za kontraktem urzędowym, przed Rugiewiczem Rejentem O gu Siennickiego zakupili na czynsz trzech włościan grunta w akcie zajęcia wymienieni.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefata Magnuskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod N-rem 523 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Janowi Kozłowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju O-gu Siennickiego, w mieście Mińsku urzędującemu na ręce własne.

2. Adrjanowi Chrost, wojtowi gminy Wielgolasy, we wsi Wielgolas urzędującemu, zaś we wsi Chiżyny zamieszkałemu, do której to gminy wieś Starogród należy, w Okręgu Siennickim gubernji Warszawskiej położonej, na ręce własne.

Obudwom d. 17 (29) Września 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie d. 19 Września (1 Października) 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie sie na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wddziale I ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 548 o godzinie 10 z rana dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józefat Magnuski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 1 (13) Października 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 1 (13) Października 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskich Starogród w O-gu Siennickim gubernji Warszawskiej położonych, na dzień 18 (30) Kwietnia 1867 r. wyznaczony do skutku nie przyszedł, a wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 16 (28) Czerwca t. r. Józef Anfenger do dalszego popierania subhastacji dóbr Starogród podstawionym, zaś wyrokiem tegoż Trybunału, nowy termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 1 (13) Września r. b. godzinę 10 z rana wyznaczony został; przeto w tym terminie przysądzenie odbędzie się poczynając licytacją od sumy rs. 9,000.

Sprzedażą kierować będzie Filip Flam Adwokat pod Nr. 489c zamieszkały, jako Obrońca Józefa Anfenger, wierzyciela w Warszawie pod Nr. 2475 zamieszkałatego.

Warszawa d. 15 (27) Sierpnia 1867 r.

Betley, Podpisarz.

W terminie powyższym dobra ziemskie Starogród przysądzone zostały przygotowawczo Filipowi Flam Adwokatowi za sumę rs. 9,000 i Trybunał wyrokiem daty 1 (13) Września 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 1 (13) Grudnia 1867 r. godzinę 10 rano, lecz takowy z powodu zaszłych sporów odbytym nie został. Gdy zaś wszelkie spory zostały oddalonemi wyrokami trzech Instancji i gdy sukcesorowie Józefa Anfenger jako to: Złota Anfenger wdowa, w imieniu własnem, oraz jako matka i główna opiekunka nieletnich: Aziela Feliksa i Felicji Eleonory nieletnich Anfengerów w Warszawie pod Nr. 2475 zamieszkała; Aniela Sachs wdowa nieletnia, przez małżeństwo usamowolniona, działająca w asystencji Kuratora Zygmunta Wolenberg w Warszawie pod Nr 418 zamieszkała; Julja Gothard Zygmunta Gothard Buchaltera żona, w asystencji i za upoważnieniem męża działająca, w Warszawie pod Nr. 971 zamieszkała, i Salomon Anfenger w Warszawie pod N. 475 zamieszkały, popierać subhastacji dóbr Starogród zaniechali, zatem wierzyciele hypoteczni sumy rs. 6,000 i rs. 2,910, z procentem 5%, od d. 1 Stycznia 1867 r. liczącym się, jako to: Felix Eustachy Witold Horodyński obywatel, w dobrach Niedzwiadka zamieszkały; Edward Petzold, Nauczyciel Progimnazium w Warszawie pod Nr. 822 zamieszkały i Franciszek Grajnert Patron Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 586a. zamieszkały, wszyscy zamieszaanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Rządzącym Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mający i przez tegoż działający wydali nakaz subhastacyjny pod d. 14 (26) Września 1868 r. i 19 Września (1 Października) 1868 r. przez Komornika Stanisława Skierkowskiego Adamowi Myszkowskiemu b. właścicielowi dóbr Starogród, oraz Bronisławi i Emilji z Okęckich małżonkom Miniewskim, nowanabywcom dóbr Starogród od sumy rsr. 6,000 i rs. 2,910 i następnie wystąpili przed Trybunał Cywilny w Warszawie o upoważnienie ich do dalszego popierania subhastacji dóbr Starogród w miejsce sukcesorów Józefa Anfengera, Trybunał więc wyrokiem daty 30 Września (12 Października) 1868 r. zapadłym do żądania ich przychylił się i gdy biegli mianowani taksę dóbr Starogród sporządzili, przeto Trybunał tutejszy wyrokiem ilacyjnym daty 6 (18) Grudnia 1868 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr ziemskich Starogród z przyległościami wyznaczył na d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 26,650 kop. 33⅓, jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezienego.

Warszawa, d. 7 (19) Grudnia 1868 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 8349. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach*

Stosownie do przepisu art. 682 K. P. S. podaje do publicznej wiadomości, że na żądanie Stefana Hryniewieckiego dziedzica we wsi Baleniętach, Powiecie Augustowskim, Gubernji Suwałkskiej zamieszkałego, a prawne zamieszkanie u Franciszka Nagórki Patrona w mieście Gubernialnem Suwałkach zamieszkałego, obrane mającego, który to Patron sprzedaż tę popiera w poszukiwaniu sumy rs. 350 z procentem po 5% od daty 11 (23) Grudnia 1867 r. kosztów rs. 21 kop 60 i sumy rs. 220, z procentem od 11 (23) Grudnia 1867 r. i kosztów rs. 21 kop. 75, wypływających z wyroków Trybunału Cywilnego w Suwałkach, z daty 27 Stycznia (8 Lutego) 1868 r. oraz Cessyi Franciszka Jodkowskiego daty 3 (15) Maja 1868 r. a wszytkich tych kwot przypadających od Marcina Pojawskiego we wsi Perstuniu, powiecie Augusowshim zamieszkałego, aktem Komornika przy Sądzie Pokoju w Suwałkach Józefa Romanowskiego daty 9 (21) Lipca 1868 r. zajętą została na przymuszoną drogą Sądową wyprzedaż

NIERUCHOMOŚĆ WIEJSKA

położona we wsi Perstuniu, gminie Hołynka, Powiecie Augustowskim, Gubernji Suwałkskiej pod Nr. 7, należąca z Najwyższego Ukazu z roku 1864 i sprawdzenia Komisji Włościańskiej do Własności Marcina Pojawskiego tamże zamieszkałego, granicząca z jednej strony z gruntami Piotra Kurowskiego, z drugiej z gruntami SS.-ów Antoniego Andruszkiewicza, z trzeciej z gruntami Folwarku Tadość, a z czwartej z gruntami wsi Racice; składająca się w ogóle z gruntu podług Tabell Likwidacyjnych włóki Nowopolskiej jednej morgów 5 i prętów 113. Na osadzie tej znajduje się: a) dom drewniany na podmurowaniu, słomą kryty, o dwóch końcach, długości łokci warszawskich 23, szerokości 13½. b) Stodoła drewniana na podmurowaniu, z dwoma wrotami, słomą kryta długości łokci warsz. 27, szerokości 14. c) Obory, chlewy, stajnia i spichrz pod jednym dachem, drewniane słomą kryte. d) Chałupka takaż długości i szerokości po łokci warsz. 9. e) Ogród fruktowy, w którym urządzony jest sklup w ziemi. f) Inwentarz żywy i martwy bliżej w akcie zajęcia opisany.

Zajęcie to wpisanem zostało do księgi zaregestrowań przezemnie Pisarza Trybunału w dniu 25 Września (7 Października) r. b.; zaś kopia tego zajęcia zostawioną została w dniu 13 (25) Lipca 1868 r.

1. Wójtowi gminy Hołynka na ręce Antoniego Kaznowskiego Pisarza Gminnego. i

2. Pisarzowi Sądu Pokoju w Suwałkach na ręce Józefa Mastelskiego, dnia 14 (26) Września 1868 r.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Suwałkach dnia 7 (19) Listopada r. b. o godzinie 10 rano.

Suwałki d. 25 Wrześ. (7 Paźdz.) 1868 r.

Edward Wierzbicki.

Po odbyciu trzech publikat, termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości, które nastąpi na audjencji

publicznej Trybunału Cywilego w Suwałkach oznaczony na dzień 9 (21) Stycznia 1869 r. godzinę 10 rano.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 1,500.

Suwałki d. 5 (17) Grudnia 1868 r.
E. Wierzbicki.

N. D. 8350. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.*

Stosownie do przepisu art. 682 K. P. S. podaje do publicznej wiadomości, że na żądanie Zelmana Ajzensztata w m. gubernjalnem Suwałkach zamieszkałego, w poszukiwaniu sumy rs. 300, z procentem 5%, od dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1867 r. liczącym się, oraz kosztów z wyroku Trybunału Cywilnego w Suwałkach, daty 20 Czerwca (2 Lipca) 1867 r. przypadających od dłużników Rywy z Sapirów i Hirszy małżonków Herensztejnów w mieście gubernjalnem i powiatowem Suwałkach zamieszkałych, aktem Komornika Trybunału Jana Nowopolskiego daty 3 (15) Kwietnia 1868 r. zajętą została na przymuszoną drogą sądową wyprzedaż:

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA,

w mieście gubernjalnem Suwałkach, przy ulicy poprzednio Królewieckiej, a obecnie Kowieńskiej pod Nr. 312 położona; w granicach: na wschod z placem Icki Brauna, na zachód z ulicą Królewiecką, na południe z placem Josiela Klein, na północ z placem i domem Eljasza Mowszy Sapiry; składająca się: a) z placu na którym stoją budowle i który stanowi podwórze i ogród warzywny szerokości arszynów 20, a długości arszynów 134; b) z domu drewnianego na podmurowaniu kamiennem długości arszynów 17, szerokości arsz. 11; c) z takiegoż domu w podworzu długości arszynów 22, szerokości arszynów 10; d) z chlewa z desek zbudowanego długości i szerokości po arszynów 3. Zajęcie to wpisane zostało do księgi zaregestrowań w dniu 25 Września (7 Października) r. b., zaś kopja tego zajęcia zostawioną została w d. 3 (15) Maja r. b. Prezydentowi miasta Suwałk, na ręce Jana-Józefa Święcickiego Sekretarza; Pisarzowi Sądu Pokoju w Suwałkach, w dniu 17 (29) Maja r. b. na ręce Józefa Mastelskiego.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków, odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Suwałkach w dniu 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 10 rano. Sprzedaż tę popiera Franciszek Nagórka, Patron Trybunału, w Suwałkach zamieszkały.

Suwałki d. 25 Września (7 Paźd.) 1868 r.
Edward Wierzbicki.

Po odbyciu trzech publikat warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia odbyć się mającego na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Suwałkach, oznaczony został na dzień 9 (21) Stycznia 1869 r. godzinę 10 rano.

Licytacja powyższej nieruchomości odbywać się będzie od sumy rs. 400.

Suwałki d. 2 (14) Grudnia 1868 r.
E. Wierzbicki.

N. D. 3368. *Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.*

Podaję do publicznej wiadomości, że w skutek upoważnienia Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 7 (19) Grudnia 1868 r. Nr. 14142, prawnie zajęte w drodze egzekucji Sądowej ruchomości i inwentarze, jako to: różne meble, chomonta, siodło, lustro, trąbka myśliwska, kamienna statua Ś-go Antoniego, konie i źrebięta polskiej i angielskiej rasy, krowy, przeszło 1300 sztuk owiec i baranów rasy negretti, oraz około 2600 korcy kartofli w kopcach, na gruncie dóbr Kuflewa, a mianowicie wsi Kuflewo, i folwarków Liwiec i Huta, w p-cie Nowo-Mińskim gub. Warszawskiej przez publiczną licytację sprzedane będą. Licytacja rozpocznie się w d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. o godz. 12 w południe, we wsi Kuflewie w dworze, następnie pertraktować się będzie tamże na dziedzińcu przy zabudowaniach dworskich, potem przy zabudowaniach dworskich w folwarku Liwiec i wreszcie przy takichże zabudowaniach w folwarku Huta, i tak trwać będzie aż do zupełnego ukończenia sprzedaży.

Nadto w Warszawie na publicznych targach przez licytację sprzedane będą prawnie zajęte ruchomości, a mianowicie:

1. Za Żelazną Bramą w d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r. o godz 10 z rana, stół i komoda jesionowe, kozeta i stolik machoniowe, dywan i lustro, i
2. przy 3-ch Krzyżach w d. 24 Grudnia (5 Stycznia 1868/9 r. o godz. 12 w południe, meble machoniowe, i inne, lustro, dywan, lichtarze i kandelabry.

Warszawa d. 17 (29) Grudnia 1868 r.
N. Mierkowski, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 6906. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Симъ приглашаетъ Францишка Хмѣлевскаго, 31-лѣтняго б. Писаря Войта гмины Скулы, жителя г. Могельницы, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, дабы непремѣнно въ течении 30 дней, считая со дня объявленія въ здѣшній Судъ явился для выслушанія приговора по собственному дѣлу или же увѣдомилъ Судъ о мѣстѣ своего жительства, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ съ нимъ по существующимъ законамъ.

Варшава, 17 (29) Октября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

* * *

Wzywa Franciszka Chmielewskiego lat 31 mającego b. pisarza u Wójta Gminy Skuły mieszkańca m. Mogielnicy, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30 licząc od dnia ogłoszenia niniejszego stawił się w Sądzie tutejszym dla wysłuchania wyroku w sprawie własnej lub doniósł o teraźniejszym swym pobycie, gdyż w przeciwnym razie postąpiono z nim będzie wedle przepisów prawa.

Warszawa, d. 17 (29) Października 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 7452. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ Хаима Лейбовича Девидовъ, постояннаго жителя деревни Словики, гмины Шимале, Владиславовскаго уѣзда, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, чтобы въ течении 30 дней для выслушанія приговора по собственному дѣлу явился въ Судъ; въ противномъ же случаѣ Судъ поступитъ по законамъ.

Г. Кальварія, 30 Окт. (11 Нояб.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Zapozywa Chajma Lejbowicza Dawidow ze wsi Słowiki Gminy Szyłgale P-tu Władysławowskiego, obecnie z pobytu niewiadomego aby do ogłoczenia wyroku Sądu tutejszego z d. 13 (25) Czerwca r. b. w ciągu najdalej dni 30 w Sądzie Poprawczym tutejszym stawił się.

Kalwarja d. 30 Paźdz. (11 List.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Iohne

N. D. 7234. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кальваріи.*

Предлагаетъ Готлибу Корбаню, жителю гмины Павловка, Сувалкскаго уѣзда неизвѣстнаго съ мѣста своего пребыванія, заявить свою личность въ здѣшнемъ Судѣ отъ нижеписаннаго числа въ продолженіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ будетъ съ нимъ поступлено по строгости законовъ.

Г. Кальварія, 24 Октяб. (5 Нояб.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судьи,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Gotliba Korbania mieszkańca P-tu Suwalskiego Gminy Pawłówka, obecnie niewiadomego z pobytu, aby zameldował swą bytność w tymże Sądzie w przeciągu dni 30, albowiem w razie przeciwnym postąpiono z nim będzie podług surowości prawa.

Kalwarja, d. 24 Paźdz. (5 List.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący
Asesor Kolegjalny, de Iohne.

N. D. 7275. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Предлагаетъ Ивану Грумайтысу, жителю гмины Шилгалѣ отлучившемуся изъ мѣста своего пребыванія, заявить свою личность въ здѣшнемъ Судѣ отъ нижеписаннаго числа въ продолженіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ будетъ съ нимъ поступлено по строгости законовъ.

Г. Кальварія, 30 Октяб. (5 Нояб.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Jana Grymajtysa mieszkańca Gminy Szyłgale, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 bytność swą w Sądzie tutejszym zameldował, gdyż w razie przeciwnym podług prawa postąpionem z nim będzie.

Kalwarja, d. 24 Paźdz. (5 List.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Iohne.

N. D. 8292. *Sąd Policji Poprawczej w Chęcinach.*

Wzywa Jakóba Zawiszę i Wojciecha Kramarczyka dawniej we wsi Milowicach, gminie Gzichów, Powiecie Bendinskim zamieszkałych, aby w własnym interesie w ciągu jednego miesiąca stawili się w Sądzie tutejszym, lub o miejscu teraźniejszego swego pobytu dali wiadomość, w przeciwnym bowiem razie, wedle prawa postąpionem będzie.

Chęciny dnia 2 (14) Grudnia 1868 roku.
p. o. Sędziego Prezydującego, Ereth.

N. D. 7133. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Предлагаетъ жителю гмины Томашъ-буда, Владиславовскаго Уѣзда Сувалкской Губерніи, Мацѣю Квятковскому, объвиняемому въ побѣгѣ изъ подъ транспорта, нынѣ неизвѣстному съ мѣста своего пребыванія, явится въ оный же Судъ въ продолженіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ, будетъ съ нимъ поступлено по законамъ.

Кальварія 18 (30) Октября 1868 года.
Предсѣдательствущій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іохне.

* * *

Wzywa Macieja Kwiatkowskiego mieszkańca Gubernji Suwałkskiej Powiatu Władysławowskiego gminy Tomasz-buda, obwinionego o ucieczkę z pod aresztu w czasie transportu i obecnie z pobytu niewiadomego, aby w przeciągu dni 30 zameldował swą bytność w tutejszym Sądzie, gdyż w razie przeciwnym podług prawa postąpiono z nim będzie.

Kalwarja d. 18 (30) Października 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

N. D. 7898. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ объявляетъ для всеобщаго свѣдения, что 12 (24) Августа с. г. по недалеку кальварыйскаго католическаго новаго кладбища, въ торфянахъ болотахъ, открыто малѣнкій гробъ съ новорожденнымъ ребенкомъ, такъ какъ мать означеннаго ребенка неизвѣстна, то Исправительный Судъ прелагаетъ лицамъ могущимъ имѣть какое нибуть свѣдение о рожденіи ребенка, сообщить таковое здѣшнему Суду, либо ближайщей полицейской власти.

Кальварія 18 (30) Ноября 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іохне.

* * *

W dniu 12 (24) Sierpnia r. b. w bagnach torfianych w bliskości nowego cmentarza Katolickiego w mieście Kalwarji wynalezione zostały podrzucone szczątki dziecięcia nowo-narodzonego w trumience umieszczone, ponieważ matka tego dziecięcia nie jest wiadomą, wzywa więc każdego ktoby posiadał wiadomość o urodzeniu tego dziecka, aby do Sądu tutejszego lub najbliższej władzy policyjnej dał znać.

Kalwarja d. 18 (30) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 6879. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Вызываетъ симъ Людовика Мальхера, пруского подданнаго, въ послѣдстіи въ деревни Миловицахъ гминѣ Гзиховъ Олькушскомъ Уѣздѣ жительствующаго, нынѣ неизвѣстно отсутствующаго, дабы въ продолженіи 30 дней въ собственномъ дѣлѣ явился въ здѣшній или ближайшій Судъ настоящаго своего жительства, по истеченіи же сего времени по закону будетъ поступлено.

Хенцины Октября 1 (13) дня 1868 года.
и. д. Предсѣдательствующаго Судья,
Мержеевскій.

* * *

Zapozywa niniejszem Ludwika Malchera pruskiego poddanego, ostatecznie we wsi Milowicach gminie Gzichów Powiecie Olkuszskim mieszkającego, obecnie z pobytu niewiadomeg, aby w ciągu dni 30, do tutejszego lub najbliższego sądu swego pobytu w własnej sprawie zgłosił się, bowiem po upływie tego terminu podług prawa postąpionem będzie.

Chęciny d. 1 (13) Października 1868 r.
p. o. Sędziego Prezydującego,
Mierzejewski.

N. D. 7897. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ Амброжаго Якштыса, жителя гмины Кидуле Владиславовскаго Уѣзда, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту жительства, дабы въ лечении 30 дней явился въ сей Судъ для выслушанія состоявшагося объ немъ приговора Уголовнаго Суда по истеченіи же этого времени надлежащія законныя мѣры будутъ приняты.

Кальварія Ноября 15 (27) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Ambrożego Jaksztysa mieszkańca gminy Kidule Powiatu Władysławowskiego obecnie z pobytu niewiadomego, aby celem wysłuchania wyroku w sprawie przeciwko niemu wydanego stawił się w Sądzie tutejszym w przeciągu dni 30, gdyż w razie przeciwnym stosowne środki przedsięwzięte zostaną.

Kalwarja d. 15 (27) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

N. D. 7087. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сѣдлцахъ.*

Призываетъ Виктора Тхоржевскаго, 41 лѣтъ отъ роду, поденщика, проживавшаго въ деревни Желишевіе Сѣдлецкаго Уѣзда, а нынѣ состоявшаго въ безвѣстнымъ отсутсвіи, дабы по собственному дѣлу въ продолжении 30 дней считая со дня настоящаго объявленія, явился въ здѣшній Исправительный Судъ, или донесъ о мѣстѣ своего жительства, въ противномъ же случаѣ, будетъ противу него приняты болѣе строгія мѣры.

Сѣдлецъ Октября 12 (24) дня 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Александровичъ.

* * *

Wzywa Wiktora Tchorzewskiego lat 41, liczącego wyrobnika ostatnio we wsi Żeliszewie Powiecie Siedleckim zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby w Sądzie tutejszym w właściwej sprawie w dniach 30 stawił się w Sądzie tutejszym lub dał wiadomość o miejscu swego teraźniejszego przebywania, w przeciwnym zaś razie środki prawne przeciwko niemu zastosowane będą.

Siedlec d. 12 (24) Października 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. 6927. *Судъ Простой Полиціи въ Маріамполѣ.*

Вызываетъ симъ Матеуша Бальсиса, въ послѣдствій въ деревни Ужбалишки гмины Вейверы проживающаго, а въ настоящее время неизвѣстно гдѣ скривающагося, чтобы въ течений 30 дней явился въ сей Судъ для выслушанія рѣшенія по дѣлу объ неосторожномъ обращеній съ огнемъ, въ противномъ же случаѣ, поступлено будетъ по законамъ.

Маріамполь Октября 8 (20) дня 1868 г.
Подсудокъ, Парисъ.

* * *

Wzywa Mateusza Balsisa ostatecznie we wsi Użbaliszkach gminie Wejwery zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 przybył do Sądu dla wysłuchaniu wyroku w sprawie o nieostrożne obchodzenie się z ogniem, w przeciwnym razie wedle prawa postąpionem będzie.

Marjampol d. 8 (20) Października 1868 r.
Podsędek, Parys.

N. D. 7090. *Судъ Простой Полиціи въ Маріамполѣ.*

Вызываетъ симъ Бенямина Эльсонъ въ послѣдствій въ деревни Винче или Клевинкальне, гмины Квѣцишки проживающаго, чтобы онъ по собственному дѣлу, явился въ здѣшній Судъ въ течений 30 дней, въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ по законамъ.

Маріямполь Октября 19 (31) дня 1868 г.
Подсудокъ, Склодовскій.

* * *

Zapozywa Benjamina Elson ostatecznie we wsi Wincze v. Klewinkalnie gminy Kwiecis'ki zamieszkałego, ażeby we własnej sprawie zgłosił się do Sądu tutejszego w ciągu dni 30 w przeciwnym razie, wedle prawa postąpionem będzie.

Marjampol d. 19 (31) Października 1868 r.
Podsędek, w z. Skłodowski.

N. D. 8319. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Въ началѣ Ноября с. г. въ гминѣ Хойновъ Пржаснышкомъ уѣздѣ, найдены въ землѣ человѣческія мелкія, гнилыя кости непредставляющія никакихъ слѣдовъ насилія, потому означенный Судъ проситъ какъ Начальства такъ и частныя лица въ случаѣ извѣстія, чіе бы онѣ были здѣшній Судъ увѣдомить.

Г. Пултускъ, 2 (14) Декабря 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D. 8254. *Судъ Простой Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ въ присутствіе свое въ узаконенный 30 дневный срокъ Ивана Сымоновича, проживающаго въ городѣ Волковышкахъ, для выслушанія приговора сего Суда и Суда Исправительнаго, въ противномъ случаѣ будетъ поступлено по закону.

Г. Кальварія, 9 (21) Ноября 1868 г.
Предсѣдатель, Стемпень.

N. D. 6947. *Судъ Простой Полиціи въ Любартовѣ.*

Вызываетъ Адольфа Козловскаго винокура, прежде въ деревни Рудзенко, гминѣ Худо-Воля Любартовскаго уѣзда, нынѣ неизвѣстно гдѣ проживающаго, дабы въ теченіи 30 (тридцати) дней явился въ здѣшній Судъ.

Г. Любартовъ, 12 (24) Октября 1868 г.
Подсудокъ Хильчинскій.

N. D. 7194. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Александра Маевскаго, сына Франца и Александры Маевскихъ, по мѣсту пробыванія неизвѣстнаго, въ послѣднѣе время въ городѣ Ломжѣ проживающаго, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, для выслушанія рѣшенія по собственному дѣлу.

Г. Пултускъ, 15 (27) Октября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.